Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2294 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 19 septembrie 1956

Campania de toamnă în regiunea Constanța

Intr-o convorbire avută cu cîțiva dintre conducătorii organelor agricole regionale, corespondentul nostru din regiunea Constanța a primit următoarele răspunsuri în legătură cu desfășurarea muncilor agricole.

INTREBARE: Ce ați putea să ne spuneți despre desfășurarea muncilor agricole de toamnă din regiune?

Răspunde tovarășul PETRE CICANESCU, directorul direcției agricole regionale:

— N-aș putea preciza ziua cînd au început muncile campaniei de toamnă. Arăturile pentru însămînțări au început imediat după ce s-a fost strînsă recolta. Din cauza timpului înaintat și datorită lipsei de umezeală nu am executat dezmiriștitul, am trecut direct la arături. Pînă de curînd, în întreaga regiune s-au arat pentru însămînțări 155.838 hectare, adică 47,4% din întreaga suprafață, iar 1480 de hectare au fost însămînțate cu rapiță, orz și grîu. Din necesarul de semințe au fost asigurate 5.313 tone.

In perioada actuală se dă bătălia pentru stringerea culturilor de toamnă, a cartofilor și floarei soarelui. Primul loc în campania care se desfășoară îl ocupă raionul Hîrșova, care a realizat 64,4% din planul pregătirilor pentru însămînțări. Urmează apoi raioanele Medgidia și Negru Vodă.

INTREBARE: In ce stadiu se găsesc muncile agricole de toamnă în G.A.S.?

Răspunde tovarășul DUMITRU PIRVU, directorul trustului regional G.A.S.:

Gospodăriile de stat din regiune aproape au terminat arăturile pentru însămînțări. Spun asta, pentru că așteptăm să se stringă recoltele culturilor de toamnă și astfel să realizăm și ultimele 20 procente ale planului. Acolo unde condițiile terenului permit, au început arăturile adînci. Intregul parc de mașini și tractoare este în funcțiune. S-au pregătit 12.103 tone de semințe, s-au transportat 25.134 tone gunoi de grajd iar pentru 7355 hectare s-au pregătit îngrășăminte chimice. Gospodăriile de stat din Mihail Kogălniceanu și Amzacea au terminat în întregime arăturile pentru însămînțări (prima 2500 hectare, iar cealaltă 4600 hectare).

INTREBARE: Care este participarea S.M.T.-urilor în această campanie?

Răspunde tovarășul inginer EMIL NISTOR, șeful secției planificare din serviciul regional S.M.T.:

— Așa cum au arătat unii tovarăși mai înainte, la noi au început arăturile pentru însămînțări imediat ce au fost condiții. S.M.T.-urile au executat pentru însămînțări 135.817 hantri din 283.771 hantri planificați în vară și în toamnă. In frunte se află S.M.T. Hagieni, Mihai Viteazu și Albeștii care au realizat mai mult de jumătate din planul arăturilor pentru însămînțări.

Avem și unele stațiuni care nu s-au îngrijit să treacă la revizie pentru reparații prin rotație întregul parc de tractoare. Astfel, S.M.T. Băneasa, în ultima decadă, a folosit doar 22 tractoare din 75, cîte are stațiunea, realizînd din plan doar 4,5 la sută.

★

In ultimele știri sosite la organele regionale se anunță că gospodăriile colective Pantelimonu de Sus, Horia, Gîrlicinu și Cioborău din raionul Hîrșova au terminat la 7 septembrie arăturile pentru însămînțări. Brigada a 14-a condusă de fruntașul Rizu Deda de la S.M.T. Cobadin a arat la gospodăria colectivă din aceeași comună peste 350 hectare. Tractoristul Ion Burciu a depășit zilnic norma cu 130 la sută. Colectiviștii din satul Izvorul Mare, raionul Medgidia, au arat și pregătit pentru însămînțări peste 450 hectare. Fruntași au fost utemiștii Gioper Mamut, Jeni Vizan și Gheorghe Zeicu. Bătălia pentru recoltele anului viitor continuă.

La culesul viilor

La G.A.S. Panciu secția a II-a Deochiați, regiunea Galați brigada nr. 14 condusă de utemistul Petre Ganea a recoltat într-o singură zi 10.000 kgr struguri pentru „Fructexport". In clișeu: culesul strugurilor la G.A.S. Panciu secția 2-a Deochiați regiunea Galați.

La întreprinderea „Electromagnetica" din Capitală, se fabrică în serie aparate de radio E.M. 552 și telefoane antigrizutoase pentru industria minieră.

In fotografie: tov. Mihai Ciobănescu, Eugen Stuparu, Virgil Anghel și V. Dumitrescu din secția telefonie lucrînd la montarea telefoanelor antigrizutoase necesare sectorului minier.

(Foto: AGERPRES)

TELEGRAMĂ

Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.
Consiliului de Miniștri al R.P.R.
Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăși,

In numele Prezidiului Adunării Populare, al Guvernului, al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și al întregului popor bulgar, mulțumim cordial pentru felicitările și urările dv. călduroase cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Populare Bulgare — 9 septembrie — ziua eliberării poporului bulgar de sub jugul fascist și dependența imperialistă.

Urăm poporului frate romîn noi succese în construirea socialistă a patriei sale.

PREZIDIUL ADUNARII POPULARE A REPUBLICII POPULARE BULGARIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL R.P. BULGARIA

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST BULGAR

Tribuna experienței înaintate

CUM A DEVENIT fruntaș cuptorul tineretului

La oțelăria Martin a uzinei noastre lucrează numeroși tineri. Mulți dintre ei au dobîndit în muncă o experiență prețioasă. Pentru strădania pe care o depune zi de zi să-și îmbogățească cunoștințele, să învețe continuu din experiența oțelarilor fruntași, precum și pentru realizările pe care le-a obținut, s-a încredințat tineretului cuptorul nr. 2. Tinerii de la acest cuptor s-au arătat la înălțimea sarcinii încredințate.

Cuptorul nr. 2 — cuptor al tineretului — este fruntaș pe oțelărie. Tinerii din brigada de oțelari condusă de utemistul Constantin Garbovan au realizat în luna august 81,6 tone oțel peste plan, elaborînd 10 șarje rapide. Nu s-au lăsat mai prejos nici tinerii din brigada condusă de oțelarul Nicolae Pătruț. Ei au dat în plus, peste plan, 69,4 tone oțel, realizînd 12 șarje rapide. In cele trei schimburi au fost dobîndite, în luna august, 175 tone oțel peste plan, iar în primele 10 zile ale lunii septembrie 53 tone.

Cum au reușit tinerii de la acest cuptor să obțină asemenea realizări? Vreau să precizez de la început că o parte din acești tineri sînt absolvenți ai școlii profesionale siderurgice, iar alții s-au calificat la locul de muncă. Meseria de oțelar nu-i o meserie ușoară. De aceea, maiștrii și tehnicienii secției au căutat să-i facă pe tineri să îndrăgească meseria aleasă, să-i învețe să se deprindă cu organizarea temeinică a locului de muncă pentru a culege încă de la început roadele muncii depuse. Și munca nu ne-a fost zadarnică. Tinerii Gheorghe Galamaca, oțelar topitor, Mihai Kereșdi și Nedelea Florea oțelari turnători, Gheorghe Mandocescu, lucrător la plăci, se bucură de multă popularitate în rîndul oțelarilor pentru iscusința cu care au izbutit să-și însușească meseria.

Cheia realizărilor acestor tineri este buna coordonare între echipa de topitori și cea de turnători.

Este știut că la noi în oțelărie durata șarjei este strîns legată de pregătirea gropii de turnare. De aceea, noi am deprins tinerii ca, după ce preiau schimbul, topitorul împreună cu ajutorii săi să pregătească din timp materiile prime și fondanții necesari unei șarje. In același timp, primul lucrător de la groapa de turnare repartizează sarcinile pe fiecare om în parte. In tot timpul acestor pregătiri topitorul și primul ajutor supraveghează mersul tuturor operațiunilor și dau îndrumări atunci cînd e nevoie. O atenție deosebită se acordă menținerii unei temperaturi ridicate pe fiecare fază a cuptorului, deoarece se știe că atunci cînd temperatura din interiorul cuptorului este ridicată, durata de elaborare a șarjei se scurtează.

Pentru a spori continuu producția de oțel, tinerii de la cuptorul nr. 2 au învățat și aplică cu rezultate bune metoda sovietică de elaborare a șarjelor rapide, precum și experiența tînărului Valer Lăbuneț de la Hunedoara. De aici, ei au învățat cum să-și organizeze munca pe fiecare perioadă a unei șarje, pentru a obține cît mai multe șarje rapide. Astfel, încă înainte de a se fi scurs complect șarja din cuptor începe ajustarea cuptorului. Această operație, oțelarii o fac de obicei în colaborare cu topitorii celorlalte cuptoare. In felul acesta, timpul de ajustare a cuptorului se reduce la jumătate. Cu aceeași grijă este supravegheată și încărcarea cuptorului. Pentru a se scurta perioada de încărcare se utilizează simultan două macarale, iar troacele sînt încărcate la capacitatea lor normală. In tot timpul încărcării se urmărește ca temperatura cuptorului să fie maximă. Prin aceasta se grăbește durata de topire a șarjelor.

După cum arătam mai sus, experiența de zi cu zi ne-a dovedit că pentru realizarea șarjelor rapide e necesar în tot timpul operațiunilor de la cuptor să se mențină legătura între echipele de topitori și cele de turnători, pentru ca groapa de turnare să fie pregătită cu circa o jumătate de oră înainte de elaborarea șarjei. Altminteri se întîmplă ca șarja să fie gata și să nu existe posibilitatea de turnare cum se întîmplă adesea la celelalte cuptoare.

Tinerii de la cuptorul nr. 2 — cuptor al tineretului — știu că munca lor e cu atît mai rodnică cu cît se străduiesc să îmbunătățească calitatea oțelului, să reducă rebuturile. In acest scop, se străduiesc să repare cuptoarele la cald și cît mai bine, pentru a nu avea pierderi de oțel. De asemenea, ei veghează ca oțelul să nu fie rece pentru ca turnarea să se poată face în bune condițiuni. Cei de la groapa de turnare caută la rîndul lor să monteze perfect canalul de turnare pentru a nu se produce pierderi și scurgeri de oțel. O atenție deosebită se dă confecționării podurilor și pîlnilor de turnare pentru a nu se da naștere la erupții și prin aceasta la pierderi.

Lucrînd cu grijă și căutînd să-și perfecționeze, zi de zi, metodele de muncă, tinerii care deservesc cuptorul tineretului au reușit să reducă luna trecută rebuturile cu 74,6 la sută față de procentul admis. Ei sînt hotărîți să nu se oprească aici. Vor ca la realizările pe care le înscriu oamenii muncii în îndeplinirea sarcinilor puse la cel de al doilea cincinal să aibă și ei o contribuție din ce în ce mai mare.

IOAN MOȚOC
maistru oțelar
uzinele „Oțelul Roșu"

La uzina din Calan

S-a terminat construirea celei de a doua baterii de semicocs

La uzina de semicocs din Calan s-a terminat construcția celei de a doua baterii de semicocs. După probele de funcționare la rece a bateriei, constructorii au făcut legătura cu conducta principală de gaz de furnal de la uzinele „Victoria" Calan. In ziua de 17 septembrie a fost aprins focul în cuptoarele bateriei pentru încălzirea și uscarea lor, urmînd ca după o perioadă de 8-10 zile de încă zire, bateria a doua de semicocs să livreze uzinei cocso-chimice a Combinatului siderurgic Hunedoara primele șarje de semicocs.

Partea metalică și utilajul pentru construcția acestei baterii au fost livrate aproape în întregime de uzinele „Mao Țze-dun" din Capitală.

—◇○◇—

Cu planul anual îndeplinit

La 17 septembrie, minerii de la salina Ocnele Mari au realizat în întregime planul pe anul 1956.

Intrecerea socialistă ce a cuprins majoritatea minerilor, aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate în muncă și buna organizare a procesului de producție au făcut ca în primul semestru al acestui an productivitatea muncii să crească cu 27,4 la sută, iar prețul de cost pe fiecare tonă de sare să fie redus cu 8,9 la sută față de sarcina de plan.

Indeplinirea planului cu peste trei luni înainte de termen este legată și de numele unor mineri harnici. Printre aceștia se află Gheorghe Pasăre și Constantin Gloreanu, care au realizat cîte două norme pe zi.

Recrutarea cursanților nu așteaptă

Operativ, dar nu superficial

La fabrica de încălțăminte Dobrogeanu Gherea din Oradea utemiștii așteaptă cu nerăbdare deschiderea noului an școlar în învățămîntul politic. Aici s-au constituit 4 cercuri pentru studierea bogățiilor și frumuseților patriei, un curs seral și un cerc pentru studierea istoriei R.P.R.

Incă cu cîteva săptămîni în urmă comitetul U.T.M. a popularizat pe larg învățămîntul politic. In cadrul adunărilor U.T.M. s-a explicat tinerilor ce este nou în actualul an de învățămînt — metodele, programul învățămîntului politic. Ideea organizării unor vizite, excursii, a învățării unor cîntece, poezii, a organizării lecturilor literare în cadrul cercurilor și cursurilor le-a plăcut tuturor.

Numeroși utemiști și-au și ales cercurile și cursurile în care vor studia. Cu mulți s-a stat de vorbă individual spre a-i îndruma în care cursuri să se încadreze. Pînă în prezent peste 120 utemiști și numeroși tineri s-au încadrat în diferite cercuri și cursuri politice.

Pe lîngă cei care vor urma învățămîntul politic de U.T.M. 13 utemiști s-au înscris în diferite cursuri ale învățămîntului de partid.

Nu tot așa stau lucrurile la uzinele „Infrățirea" din Oradea. Aici, practic, nu s-a făcut nimic pentru recrutarea viitorilor cursanți.

Secretarul comitetului U.T.M., tov. Liviu Brișcuț, a și fost chemat într-o zi la comitetul orășenesc și „scuturat" serios:

— In două zile să fii cu tabelele la mine. Ați întîrziat — acum dați-i zor cu recrutarea! îi spusese secretarul comitetului orășenesc.

Nu e rău că tovarășii de la comitetul orășenesc „s-au sezisat" că treburile merg prost în această organizație în ce privește pregătirea noului an de învățămînt politic (e rău doar că s-au sezisat așa tîrziu). Ne miră însă soluția prin care vor să rezolve lucrurile. Va reuși oare comitetul U.T.M. de la „Infrățirea" să facă în două zile ceea ce n-a făcut timp de mai multe săptămîni? Și apoi, ce nevoie are comitetul orășenesc de tabelul nominal al cursanților?

Simplu: după „carte"!

In gospodăria colectivă din Sîntana, raionul Criș, oricine se interesează de recrutarea cursanților primește un răspuns invariabil:

— Noi am terminat, tovarășe. Poftim tabelul. 58 utemiști — 58 înscriși la învățămîntul politic.

Numai că cei în cauză, adică utemiștii; nu știu despre asta nimic. Nici ce cursuri se vor organiza, nici din care fac parte, nici măcar că ei sînt „cursanți".

Lucrurile s-au petrecut cam așa: a venit tov. Chereja, instructorul raional, s-a sfătuit cu tov. Sălăjan, secretarul organizației de bază, și apoi s-au apucat să „recruteze" cursanții.

N-au stat de vorbă cu nici un tînăr. N-au cerut părerea nici unuia dacă vrea să studieze într-un cerc sau altul. Nu! Au răsfoit liniștit cartea de evidență a membrilor, au împărțit utemiștii pe categorii și i-au introdus, din „oficiu" sau în cercul pentru studierea bogățiilor și frumuseților patriei, sau în cursul seral.

— Las'că-i vom anunța noi pe urmă, la prima adunare generală — spunea tov. Sălăjan membrilor comitetului.

O „rezolvare" simplă, nu-i așa?!

Nu e timp de pierdut!

La S.M.T. Șicula am întîlnit-o pe Mona Leca, membru în comitetul U.T.M. Am aflat că e și propagandistă, că va conduce un cerc pentru studierea bogățiilor și frumuseților patriei, că a fost instruită la cursul organizat de comitetul regional... etc.

— Și ați constituit cercul? am întrebat-o pe tov. Leca.

— Păi cum, tovarășe, anul de învățămînt n-a început încă!

Tov. Leca de altfel nici nu s-a gîndit încă cine va studia în cercul pe care-l va conduce. N-a discutat cu nici un utemist despre ceea ce se va studia în viitorul an de învățămînt, despre ceea ce va fi nou, interesant în activitatea cercului.

N-ar fi rău dacă și membrii biroului raional U.T.M. Inou ar controla mai îndeaproape care e situația recrutării cursanților, deoarece chiar după mărturisirile tov. Flueraș, membru al biroului, în ce privește recrutarea lor, lucrurile nu stau prea bine în raion. Abia o treime din organizațiile de bază din raion au început, practic, munca de popularizare a învățămîntului politic și recrutarea cursanților. Așa că nu e timp de pierdut.

N. ȘTEFAN

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Cuvîntul de salut rostit de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej prim-secretar al C.C. al P.M.R.

Tovarăși,

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al clasei muncitoare și al tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romînă aduc un fierbinte salut celui de al VIII-lea Congres al marelui partid-frate, Partidul Comunist Chinez. Sîntem bucuroși că vom putea cunoaște din dezbaterile congresului vostru, roadele bogate ale activității Partidului Comunist Chinez, învățămintele pe care le trage din experiența istorică acumulată în acești ani de adînci transformări revoluționare și sarcinile de viitor pe care și le trasează.

Transformarea Chinei într-o mare putere socialistă industrială este o sarcină de importanță istorică, a cărei înfăptuire exercită o mare înrîurire asupra evoluției sociale în întreaga lume. Poporul chinez muncește cu abnegație, devotament și spirit patriotic pentru îndeplinirea acestei sarcini mărețe. Poporul chinez este strîns unit în jurul eroicului partid comunist, călit în îndelungate lupte revoluționare, în jurul Comitetului său Central, în frunte cu încercatul conducător, care se bucură de un înalt prestigiu, de respectul și dragostea oamenilor muncii — tovarășul Mao Tze-dun.

Partidul Comunist Chinez este un exemplu de partid legat strîns de mase, prezent mereu în mijlocul lor, urmat de mase cu hotărîre și încredere în lupta pentru înfrîngerea oricăror greutăți, pentru apărarea și dezvoltarea cuceririlor revoluționare ale poporului. Marile victorii obținute de poporul chinez se datorează faptului că în rezolvarea problemelor complexe ale revoluției, Partidul Comunist Chinez se călăuzește cu nestrămutată fidelitate de atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă. Munca pe care o desfășoară Partidul Comunist Chinez în domeniul făuririi industriei socialiste, al transformării socialiste a agriculturii și comerțului, în domeniul construcției de stat, al răspîndirii culturii, ca și în cel al făuririi unei conștiințe cetățenești noi și al reeducării diferitelor pături ale poporului, este plină de învățăminte pentru celelalte partide comuniste și muncitorești prin modul creator în care Partidul Comunist Chinez, în condițiile istorice și naționale specifice Chinei, aplică învățătura marxist-leninistă și contribuie la îmbogățirea ei.

Tovarăși, de la înființarea sa, Republica Populară Chineză și-a cîștigat un imens prestigiu politico-moral, datorită acțiunilor pe care le duce împreună cu Uniunea Sovietică, cu toate țările socialiste și alte țări iubitoare de pace, pentru consolidarea păcii între popoare, pentru coexistența pașnică între țări cu sisteme sociale diferite, pentru respectarea reciprocă de către toate statele a suveranității, independenței și intereselor naționale ale altor popoare.

Poporul romîn, ca și toate popoarele iubitoare de pace, privește linia politică pe care Republica Populară Chineză, ca mare putere, o urmează în relațiile internaționale drept un factor puternic al păcii între popoare. China populară este o măreață realitate istorică și socială și cuvîntul ei — expresia voinței și năzuințelor unui popor de 600 milioane — nu poate fi ignorat de nimeni. Este de neconceput rezolvarea marilor probleme ale relațiilor internaționale fără Republica Populară Chineză. Cererile drepte ale Republicii Populare Chineze și năzuințele nobile ale politicii ei externe se bucură de întregul sprijin al tuturor celorlalte țări socialiste și sînt privite cu simpatie și aprobare de cercurile largi ale opiniei publice internaționale.

Tovarăși,

Poporul romîn, ca și celelalte popoare ale comunității țărilor socialiste, se bucură din toată inima de marile realizări ale talentatului și harnicului popor chinez ca de ale lui proprii. Intre Republica Populară Romînă și Republica Populară Chineză s-au închegat strînse legături de prietenie, de colaborare și într-ajutorare frățească, de îmbogățire reciprocă cu experiență în toate domeniile vieții sociale — întruchipare vie a relațiilor de tip nou ce s-au statornicit între țările socialiste. La temelia prieteniei celor două popoare, romîn și chinez, stă comunitatea de năzuințe și țeluri ale partidelor noastre, comunitatea sistemelor sociale, hotărîrea neclintită de a întări indisolubila unitate internaționalistă a țărilor sistemului socialist, de a consolida pacea între popoare. O astfel de prietenie este cu adevărat de nezdruncinat.

An de an crește volumul schimburilor economice între China populară și Republica Populară Romînă și există bune perspective pentru continua lor dezvoltare. S-au creat și se dezvoltă posibilități pentru schimbul de experiență în diferite ramuri ale tehnicii industriale. Se lărgesc relațiile culturale, artistice, științifice. Vizitele oamenilor de cultură chinezi în Republica Populară Romînă și ale celor romîni în Republica Populară Chineză contribuie la cunoașterea reciprocă și prilejuiesc călduroase manifestări de prietenie între cele două popoare frățești.

Dragi tovarăși,

Poporul nostru, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, muncește cu avînt pentru ridicarea economică și culturală a țării sale, pentru consolidarea continuă a regimului democrat-popular. Muncitorii, țăranii, intelectualii din Republica Populară Romînă au obținut realizări de seamă în opera de consolidare a socialismului, în dezvoltarea industriei, agriculturii, culturii și ridicării nivelului de trai. In decursul primului plan cincinal, care s-a încheiat în 1955, producția industrială a crescut de peste două ori. Se dezvoltă industria constructoare de mașini, industria petroliferă, chimică, electrotehnică, electroenergetică, crește an de an producția agricolă, se dezvoltă sectorul socialist al agriculturii, care ocupă în prezent peste 1/3 din suprafața agricolă a țării. Venitul național s-a mărit în decursul primului cincinal aproape de două ori. Poporul romîn își concentrează eforturile asupra înfăptuirii hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului cu privire la sarcinile celui de al II-lea plan cincinal. In munca de construire a socialismului, poporul nostru se bucură de un ajutor multilateral din partea Uniunii Sovietice, cît și din partea Chinei populare și a celorlalte țări socialiste. Inlăturînd greutățile din calea lor, oamenii muncii din Republica Populară Romînă merg cu hotărîre înainte pe drumul construirii socialismului.

Tovarăși,

Ideile mărețe ale marxism-leninismului, care au învins în Uniunea Sovietică, constructoarea comunismului, înving azi în China, în Romînia, în toate țările care construiesc socialismul, arată calea popoarelor din țările capitaliste, dependente și coloniale.

Urăm Partidului Comunist Chinez și poporului frate chinez noi și noi succese în construirea socialismului, în lupta pentru pace și progres.

Trăiască eroicul Partid Comunist Chinez și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Mao Tze-dun!

Trăiască veșnica prietenie frățească între poporul romîn și marele popor chinez!

Trăiască prietenia, colaborarea și unitatea de nezdruncinat între toate popoarele țărilor socialismului!

Trăiască marea cauză a lui Marx-Engels-Lenin!

Ședințele din ziua de 17 septembrie

PEKIN 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 septembrie, Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez și-a continuat lucrările.

După scurta cuvîntare rostită de Dun Bi-u, președintele Comisiei de validare, a luat cuvîntul Ciu De, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez.

In cei 11 ani care s-au scurs de la cel de al VII-lea Congres, a declarat Ciu De, poporul chinez sub conducerea Partidului Comunist Chinez, în cursul unei lupte grele și complicate, a obținut o măreață victorie în revoluția democrată, iar apoi a obținut, în linii mari, o victorie însemnată în revoluția socialistă și a realizat mari succese în îndeplinirea primului plan cincinal de construcție socialistă.

Sînt convins a declarat Ciu De, că Congresul, toți membrii Partidului Comunist Chinez și întregul popor chinez sînt satisfăcuți de activitatea depusă timp de 11 ani a Comitetului Central ales la cel de-al VII-lea Congres.

Pentru a aduce la îndeplinire sarcina fundamentala, care stă în prezent în fața partidului și poporului întregii țări, de a transforma China într-o mare putere socialistă — este necesar să continuăm îndeplinirea sarcinilor din domeniul transformărilor socialiste. Aceasta este o operă uriașă. După toate probabilitățile, vor fi necesari încă cîțiva ani pentru a se putea înfăptui complect trecerea de la proprietatea individuală la proprietatea colectivă socialistă, trecerea de la proprietatea capitalistă la proprietatea socialistă de stat. Pe de altă parte, este nevoie să se înfăptuiască și în viitor industrializarea socialistă. Sarcinile trasate de Comitetul Central pentru cel de al treilea plan cincinal — de a realiza în linii mari industrializarea socialistă a țării și a ajunge din urmă, în cîteva zeci de ani, în ceea ce privește nivelul producției industriale țările capitaliste din lume, cele mai dezvoltate din punct de vedere industrial — pot fi îndeplinite numai prin eforturi mari și prin învingerea a numeroase greutăți.

Dupa ce a arătat că pentru îndeplinirea sarcinilor mărețe care stau în fața poporului chinez există toate condițiile favorabile, tovarășul Ciu De a spus că, în interiorul țării, cea mai favorabilă condiție este măreața unitate a popoarelor întregii țări sub conducerea Partidului Comunist Chinez. Poporul strîns unit de 600 milioane este o mare forță. In prezent, datorită înfăptuirii în linii mari a transformărilor socialiste s-a întărit și mai mult măreața unitate a tuturor naționalităților din China bazată pe alianța dintre muncitori și țărani. Unitatea strînsă a poporului chinez de 600 milioane în jurul Partidului Comunist Chinez și al guvernului popular, spiritul său de inițiativă dezvoltat și entuziasmul său în muncă constituie o chezășie a faptului că poporul chinez va crea într-un ritm relativ rapid o putere socialistă cu o industrie bine dezvoltată.

O altă condiție favorabilă de mare importanță pentru construirea socialismului în China, a continuat Ciu De, o constituie teritoriul vast, bogățiile naturale și populația numeroasă, marile rezerve de materie primă industrială.

Pentru unificarea deplină a patriei, a spus tov. Ciu De, în fața noastră stă sarcina de a elibera un teritoriu sfînt al țării, — insula Taivan. După cum s-a arătat în raportul politic al C.C. vom lupta pentru eliberarea Taivanului în măsura posibilităților pe calea tratativelor pașnice, fără a recurge la forța armată, deoarece aceasta este în interesul poporului chinez, inclusiv în interesul poporului din provincia Taivan, a militarilor și a funcționarilor administrativi din Taivan. Speram că militarii și funcționarii administrativi din Taivan se vor situa cu curaj pe poziția patriotismului și se vor întoarce în sînul patriei. Numai în acest caz în fața noastră se vor deschide perspective luminoase. Indiferent de formele care vor fi folosite, Taivanul va fi eliberat fără doar și poate.

Ocupîndu-se de situația internațională, Ciu De a subliniat că în prezent situația internațională este extrem de favorabilă construcției socialiste în China. El a arătat că în lupta hotărîtă pentru construcția socialistă trebuie întărită neîncetat unitatea membrilor de partid ceea ce va face să crească coeziunea și spiritul de inițiativă al întregului popor chinez.

Sarcinile noastre sînt complexe, a spus în încheiere tov. Ciu De, dar, dacă se va întări unitatea în sînul partidului și unitatea dintre partid și întregul popor, vom îndeplini fără doar și poate sarcinile principale pe care le va trasa acest congres, vom uni înlăuntrul și în afara țării toate forțele care pot fi unite, vom folosi din plin toate condițiile favorabile nouă și vom transforma China într-o mare putere socialistă.

După cuvîntările mai multor delegați, Li Țzi-șen, președintele Comitetului revoluționar al Gomindanului, a dat citire unui mesaj de salut adresat Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, din partea partidelor democrate d China — Comitetul revoluționar al Gomindanului, Liga democrată și al altor partide.

Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, se subliniază în mesaj, are o uriașă însemnătate istorică. El a fost convocat în ajunul celei de a 7-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze, în condițiile unor mari victorii în domeniul construcției naționale. Partidele și grupările democrate salută călduros și sincer Congresul. Succesul lucrărilor lui nu numai că va permite să se asigure creșterea treptată a nivelului material și cultural de trai al poporului chinez, ci va constitui o contribuție importantă la cauza întăririi forțelor păcii și democrației în întreaga lume, la progresul omenirii pe calea unei vieți fericite.

Dorim, se spune în încheiere, în salut, ca sub conducerea Partidului Comunist Chinez să pășim împreună cu întregul popor, înainte pe calea întăririi continue a colaborării, folosind toate posibilitățile pentru construirea prin forțe comune a unui mare stat socialist, pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

După pauză, tovarășul A. I. Mikoian, a salutat Congresul în numele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. In încheierea cuvîntării sale, tov. A. I. Mikoian a dat citire salutului adresat de Comitetul Central al P.C.U.S. Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, care a fost întîmpinat cu aplauze furtunoase de către delegații la Congres.

Apoi s-a dat cuvîntul șefului delegației Partidului Muncitoresc Unit Polonez, tov. Edvard Ochab. După ce a transmis cele mai bune urări delegaților la Congres, E. Ochab a declarat că poporul polonez care urmărește cu o mare simpatie lupta de eliberare a poporului chinez, se bucură de succesele obținute de acesta în construcția socialistă.

După ce a vorbit despre succesele poporului polonez, E. Ochab a subliniat că pentru îndeplinirea noilor sarcini ale construcției socialiste, Polonia ca și toate țările lagărului democrat are nevoie de pace. Poporul polonez care a cunoscut toate ororile războiului, este ferm hotărît să apere și de acum înainte pacea în întreaga lume, să întărească legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică, China și celelalte țări frățești.

A urcat apoi la tribună tov. Walter Ulbricht, șeful delegației Partidului Socialist Unit din Germania. Forțele progresiste din Germania, a spus el, sînt recunoscătoare comuniștilor chinezi, care prin victoria lor au modificat raportul de forțe pe arena mondială în favoarea lagărului socialist. Succesele voastre, a continuat Walter Ulbricht, sînt determinate de aplicarea justă a marxism-leninismului la condițiile Chinei. După Congresul al XX-lea al P.C.U.S., Congresul vostru aduce o mare contribuție la tezaurul marxism-leninismului.

Tactica voastră în perioada de trecere — perioada trecerii de la capitalism la socialism — are o mare însemnătate pentru parti-

(Continuare în pag. 4-a)

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Raportul politic al C. C. al Partidului Comunist Chinez prezentat de Liu Şao-ţi, secretar al Comitetului Central

(Urmare din nr. 2293)

In legătura cu faptul că transformarea socialistă în comerţul particular a fost încheiată în linii mari şi s-a format o piaţă socialistă unică, creşte în mod deosebit rolul comerţului socialist în întreaga economie naţională.

Toate produsele de consum fabricate de industrie şi o parte din mijloacele de producţie, precum şi producţia marfă în agricultură se repartizează prin comerţul socialist, între întreprinderile industriale, cooperativele agricole de producţie şi în rîndurile maselor largi ale consumatorilor.

Creşterea puterii de cumpărare a populaţiei, nevoile mereu crescînde ale poporului de produse de consum, în special de produse alimentare de importanţă secundară, dezvoltarea rapidă a cooperativizării în agricultură şi a construcţiei industriale, nevoile mereu crescînde ale comerţului exterior în mărfuri de export pun în faţa comerţului nostru sarcini tot mai complexe. Pornind de la cerinţele maselor populare şi nevoile exportului, organizaţiile comerciale trebuie să stimuleze cu ajutorul politicii preţurilor şi achiziţiilor creşterea producţiei în industrie şi agricultură şi îmbunătăţirea calităţii producţiei; să lărgească reţeaua comercială şi circulaţia mărfurilor, să intensifice munca în domeniul achiziţiilor şi aprovizionării cu produse industriale şi agricole şi să asigure de asemenea o astfel de repartizare a reţelei comerciale care să corespundă particularităţilor muncii de achiziţionare a mărfurilor şi să creeze înlesniri maselor cumpărătorilor.

In prezent dezvoltarea continuă a comerţului cere în mod deosebit îmbunătăţirea cuvenită a legăturii dintre furnizori şi consumatori, promovarea unei politici juste a preţurilor şi reglementarea preţurilor la unele mărfuri.

Multe măsuri luate în domeniul relaţiilor dintre furnizori şi consumatori în perioada folosirii îngrădirii şi transformării întreprinderilor capitaliste, trebuie înlocuite acum prin măsuri care să corespundă actualei situaţii economice.

Pînă la efectuarea transformării pe ramuri a întreprinderilor industriei şi comerţului capitalist în întreprinderi mixte de stat-particulare, comerţul nostru de stat practica, faţă de producţia industriei capitaliste, plasarea de comenzi pentru prelucrarea materiilor prime şi fabricarea de produse finite şi achiziţii centralizate şi desfacerea pe bază de contracte; în afară de cereale, bumbac şi culturi oleaginoase, care erau achiziţionate de către stat pe cale centralizată, o parte covîrşitoare de produse agricole se achiziţionau în mod centralizat de către cooperativele de aprovizionare şi desfacere, sau direct de către organele comerţului; asupra pieţei oraşelor şi aşezărilor se exercita un control sever, erau fixate preţuri unice coordonate la mărfuri. [illegible] sfera de activitate a comercianţilor particulari în domeniul revînzării.

In acelaşi timp, toate aceste măsuri au fost necesare şi au dat rezultate pozitive, totuşi înfăptuirea lor a avut unele urmări negative.

După cum s-a arătat mai sus, a scăzut calitatea unei părţi a producţiei industriale, s-au micşorat sortimentele, s-a redus producţia unor tipuri de produse ale agriculturii şi ale gospodăriilor auxiliare, s-au ivit greşeli în unele verigi ale schimbului de mărfuri. Este timpul să se înlăture asemenea lipsuri. Trebuie să îmbunătăţim ordinea existentă în controlul asupra pieţei, să desfiinţăm îngrădirile stricte şi rigide inutile şi să admitem în anumite limite, în cadrul pieţei socialiste unice, existenţa şi [illegible] dezvoltarea pieţei libere, conduse de stat, ca o completare la piaţa de stat.

Pînă la eliberare în ţara noastră s-a observat timp de 12 ani o serioasă inflaţie, preţurile fluctuau tot timpul. După eliberare, luînd în considerare această situaţie, linia principală a Partidului urmărea stabilizarea preţurilor. Aceasta a însemnat în primul rînd stabilizarea tuturor preţurilor la nivelul din acea perioadă, indiferent dacă preţurile la unele mărfuri erau corespunzătoare, iar apoi o anumită reglementare a preţurilor [illegible]. Această linie principală a Partidului a fost justă. Infăptuirea ei a fost încununată de succes. Ea a avut un rol pozitiv şi a contribuit la dezvoltarea producţiei industriale şi agricole. Totuşi, în aplicarea politicii preţurilor, în anii au fost de asemenea multe greşeli şi lipsuri. Organizaţiile comerciale trebuie să sintetizeze experienţa trecutului şi, continuînd linia spre stabilizarea preţurilor, să elaboreze o politică mai justă [illegible] a preţurilor şi a evaluărilor care să corespundă situaţiei actuale concrete şi să contribuie la dezvoltarea producţiei industriale şi agricole. [illegible]

Cultura şi învăţămîntul

Cultura şi învăţămîntul ocupă un loc important în construcţia socialistă. In ultimii cîţiva ani cultura şi învăţămîntul au realizat în ţara noastră un progres uriaş. Dacă comparăm datele din anul 1949 cu cifrele de plan ale acestui an, constatăm că numărul studenţilor din institutele de învăţămînt superior va creşte de la 116.000 la 380.000, al elevilor şcolilor medii — de la 1.268.000 la 5.860.000, al elevilor şcolilor elementare — de la 24.390.000 la peste 57.700.000. Tirajul total al cărţilor tipărite anul acesta a atins 1.600.000.000 de exemplare faţă de ceva mai mult de 100 de milioane în prima perioadă de după eliberare. In instituţiile spitaliceşti numărul paturilor s-a ridicat anul acesta la 339.000 faţă de 106.000 în prima perioadă de după eliberare.

In cel de al doilea cincinal este necesar să se sporească numărul studenţilor în institutele de învăţămînt superior de aproximativ două ori, să crească corespunzător numărul elevilor în şcolile medii complete şi incomplete şi în şcolile medii speciale. Cel de al doilea plan cincinal prevede să se intensifice în mod deosebit pregătirea de specialişti şi desfăşurarea activităţii de cercetări ştiinţifice pentru a stăpîni cît mai grabnic cele mai noi cuceriri ale ştiinţei mondiale. Oamenii noştri de ştiinţă au elaborat un plan iniţial de dezvoltare a ştiinţei pe anii 1956-1967. Acest plan cere ca domeniile ştiinţei şi tehnicii din ţara noastră care au o mare însemnătate pentru economia naţională, în decurs de aproximativ 12 ani să se apropie de nivelul mondial înaintat. Trebuie să sprijinim cu hotărîre colectivele tuturor instituţiilor de cercetări ştiinţifice şi ale instituţiilor de învăţămînt superior în năzuinţa lor unanimă de a traduce în viaţă aceste scopuri.

Pentru a determina înflorirea ştiinţei şi artei în ţara noastră, pentru a le pune în slujba construcţiei socialiste, C.C. al Partidului a trasat linia „Să înflorească toate florile, să se întreacă toţi oamenii de ştiinţă". Adevărul ştiinţific devine mai clar în cursul discuţiilor. In artă trebuie să existe stiluri diferite. In problemele ştiinţei şi artei în scopul dezvoltării lor continue Partidul nu trebuie să-şi exercite conducerea prin metode administrative ci trebuie să se pronunţe prin discuţii libere şi întrecere liberă.

Pentru înfăptuirea revoluţiei culturale în ţara noastră este necesar să se depună eforturi maxime în vederea lichidării treptate a neştiinţei de carte şi să se lărgească în limitele posibilităţilor financiare, pe etape şi pe regiuni, reţeaua de şcoli elementare pentru a obţine în următorii 12 ani învăţămîntul elementar general obligatoriu. Concomitent cu aceasta trebuie să se continue ridicarea pregătirii teoretice şi tehnice a muncitorilor şi funcţionarilor [illegible] care au un nivel de cunoştinţe foarte scăzut. Este necesar să se acorde ajutor pentru crearea unei scrieri proprii acelor minorităţi naţionale care nu au.

Trebuie să înarmăm intelectualitatea şi masele populare cu ideile marxism-leninismului, cu ideile socialiste, să supunem criticii ideologia feudală şi burgheză. In ultimii ani noi am desfăşurat în acest domeniu o vastă activitate care a jucat un rol imens în victoria revoluţiei socialiste în ţara noastră. [illegible] Trebuie să intensificăm în viitor munca pe frontul ideologic supunînd criticii ideologia feudală şi burgheză. Trebuie să ne însuşim cu toată atenţia moştenirea culturală lăsată de trecut folositoare poporului.

Pentru a îndeplini sarcinile multilaterale în domeniul culturii şi învăţămîntului trebuie să lărgim şi să întărim rîndurile intelectualităţii. Trebuie să realizăm pregătirea în masă a intelectualităţii noi, în special a celei provenite din rîndurile clasei celor ce muncesc, realizînd învăţămîntul în şcoli şi în institutii de învăţămînt superior şi pregătirea cadrelor fără scoaterea lor din producţie. In acelaşi timp trebuie să folosim în construirea socialismului capacităţile intelectualităţii burgheze şi mic burgheze, şi să învăţăm de la ea. Dar nu trebuie să admitem ca ideile burgheze şi mic burgheze pe care le aduce să descompună rîndurile proletariatului, ci dimpotrivă trebuie să depunem toate eforturile pentru a o transforma într-o intelectualitate nouă, strîns legată de poporul muncitor. Datorită muncii sistematice îndelungate dusă de partid, cea mai mare parte a intelectualităţii noastre se află în strînsă alianţă cu muncitorii şi ţăranii, iar o mare parte a intelectualităţii a trecut de partea comunismului şi a intrat în partidul nostru. Sarcina noastră trebuie să fie [illegible] politicii de unire, educare şi reeducare a intelectualităţii, [illegible] pentru ca ea să participe [illegible] la măreaţa cauză de construire a patriei.

IV. Viaţa politică a ţării

Problema fundamentală a revoluţiei este problema puterii. Prin ce se explică faptul că numai în şapte ani noi am schimbat în mod radical faţa patriei noastre şi am obţinut succese atît de uriaşe în transformarea socialistă şi în construcţia socialistă? Oare nu prin faptul că noi, conducînd clasa muncitoare şi masele largi populare am cucerit puterea în întreaga ţară? Oare nu prin faptul că puterea noastră este o putere de un tip cu totul nou — dictatura democratică a poporului?

In scopul dezvoltării largi în ţara noastră a construcţiei socialiste, care s-a început şi în scopul desăvîrşirii definitive a transformării socialiste, trebuie să întărim şi pe viitor dictatura democratică a poporului şi să asigurăm îmbunătăţirea muncii de stat.

Ca şi toate celelalte state socialiste, statul creat de noi este cel mai democratic, cel mai eficace, cel mai trainic din istoria omenirii. Constituirea Republicii Populare Chineze a ridicat la situaţia de stăpîn sutele de milioane de oameni [illegible], înjosiţi şi dispreţuiţi [illegible] munca o chestiune de onoare şi a adus femeilor egalitate [illegible]. Mulţi dintre cei mai buni reprezentanţi ai muncitorilor, ţăranilor, femeilor şi tineretului, participînd la conducerea ţării, au făcut ca aparatul nostru de stat să fie un organ care serveşte în mod conştiincios poporul.

In statul nostru a fost înfăptuită o unitate fără seamăn în trecut. Datorită desăvîrşirii definitive a transformărilor democratice şi victoriei în acţiunea de reprimare a contrarevoluţiei, transformărilor în domeniul [illegible] socialiste şi dezvoltării construcţiei socialiste, precum şi înfăptuirii de către guvernul popular a unei serii întregi de măsuri, societatea noastră a devenit mai trainică ca oricînd.

Orice stat este o dictatură; dictatura de clasă este esenţa statelor tuturor [illegible] problema constă în [illegible] care clasă îşi exercită dictatura şi asupra cărei clase. Toate statele claselor moşierilor şi clasei burgheziei reprezintă o armă a dominaţiei minorităţii asupra majorităţii, a exploatatorilor asupra oamenilor muncii. Marele merit al Revoluţiei din Octombrie din Rusia este tocmai faptul că ea a schimbat această situaţie, a transformat statul într-un instrument al dominaţiei majorităţii asupra minorităţii, al oamenilor muncii asupra exploatatorilor. Deşi revoluţia din ţara noastră are unele particularităţi specifice, comuniştii chinezi consideră opera lor ca o continuare a Marii Revoluţii din Octombrie. Dictatura democratică a poporului din ţara noastră este o dictatură a maselor populare conduse de clasa muncitoare, împotriva clicilor reacţionare [illegible] revoluţiei socialiste. Democraţia noastră aparţine nu minorităţii, ci majorităţii covîrşitoare, ea aparţine muncitorilor, ţăranilor şi celorlalţi oameni ai muncii, precum şi tuturor acelora care sprijină socialismul şi iubesc patria.

Dictatura democratică a poporului în ţara noastră a trecut prin două perioade — revoluţia burghezo-democratică şi revoluţia socialistă. Pînă la victoria revoluţiei burghezo-democratice în întreaga ţară, dictatura democratică a poporului a fost instaurată pe teritoriul unde au existat baze revoluţionare. Această dictatură avea un caracter burghezo-democratic, deoarece ea a schimbat numai sistemul feudal [illegible] pămîntului, fără a schimba însă proprietatea privată a burgheziei naţionale asupra mijloacelor de producţie şi proprietatea individuală a ţăranilor. După constituirea Republicii Populare Chineze, dictatura democratică a poporului a început să rezolve sarcina trecerii de la capitalism la socialism, ceea ce înseamnă transformarea proprietăţii private a burgheziei şi a micilor producători asupra mijloacelor de producţie în proprietate socialistă obştească şi lichidarea exploatării omului de către om. O asemenea putere poate fi prin esenţa ei numai dictatura proletariatului. Proletariatul reprezentat de avangarda sa — Partidul Comunist Chinez, folosind cu pricepere o astfel de armă cum este puterea, unind strîns în jurul său pe toţi oamenii muncii şi celelalte forţe care pot accepta socialismul şi promovînd împreună cu ele linia sa politică, organizînd viaţa economică şi culturală în [illegible] socialism, pe de o parte, şi înăbuşind rezistenţa claselor reacţionare, apărînd ţara de imperialismul străin, pe de altă parte, — va putea să îndeplinească o sarcină atît de serioasă şi complexă.

Este cu totul evident că fără conducerea proletariatului în etapa revoluţiei burghezo-democratice ţărănimea şi burghezia naţională din ţara noastră nu ar fi reuşit să cucerească victoria. Atunci care altă forţă socială decît proletariatul ar putea să-şi asuma conducerea revoluţiei socialiste? Fără o conducere fermă, clarvăzătoare din partea proletariatului, nici chiar ţărănimea cea mai săracă nu poate păşi pe o cale cu adevărat socialistă; cu atît mai mult nu poate fi vorba despre burghezie, care prin natura ei este cu totul opusă socialismului. Faptul neobişnuit că burghezia în ţara noastră poate accepta în mod paşnic transformările socialiste, dovedeşte tocmai conducerea justă şi marea forţă a proletariatului, dovedeşte necesitatea absolută a dictaturii proletariatului.

S-ar putea pune întrebarea: întrucît în etapa actuală dictatura democratică a poporului în ţara noastră este prin esenţa ei una din formele dictaturii proletariatului, de ce atunci la putere participă şi alte clase, partide şi militanţi democraţi fără de partid? Ce determină necesitatea menţinerii existenţei Frontului democrat popular unit în ţara noastră?

Trebuie să se înţeleagă că dictatura proletariatului cere nu numai conducerea fermă de către proletariat a organelor de stat, ci şi participarea activă a celor mai largi mase ale poporului la munca acestor organe. Nici unul din aceşti doi factori nu poate fi omis. Instaurarea dictaturii majorităţii absolute a poporului asupra claselor reacţionare şi construirea socialismului sînt posibile numai în cazul cînd proletariatul va acţiona în alianţă cu masele largi populare, capabile să accepte socialismul, — acesta nu este oare un adevăr cu totul limpede? Lenin spunea: „Dictatura proletariatului este o formă deosebită de alianţă de clasă între proletariat, ca avangardă a celor ce muncesc, şi numeroasele pături neproletare ale celor ce muncesc (mica burghezie, micii proprietari, ţărănimea, intelectualii etc), sau cu majoritatea lor, alianţă în scopul înfăptuirii şi consolidării definitive a socialismului" (Lenin. Opere, vol 29, pag 365). Cadrul alianţei de clasă despre care vorbea Lenin poate să nu fie acelaşi, în funcţie de condiţiile istorice însă faptul că dictatura proletariatului este întotdeauna o formă bine determinată a alianţei de clasă, este în afară de orice îndoială.

Alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea este baza dictaturii democratice a poporului şi a Frontului democrat-popular unit în China. Ţărănimea reprezintă peste 80 la sută din populaţia ţării, şi fără alianţa cu ea nu poate fi nici vorbă de construirea socialismului. In procesul luptei revoluţionare îndelungate, partidul nostru a stabilit legături indestructibile cu ţărănimea.

După crearea Republicii Populare, înfăptuind transformări în agricultură, conducînd mişcarea pentru ajutorarea reciprocă şi cooperativizare în agricultură, conducînd producţia, economia şi cultura la sate, elaborînd şi transpunînd în viaţă politica fiscală, politica în problema cerealelor şi politica preţurilor am acordat întotdeauna o mare importanţă întăririi continue a acestor legături. Ţărănimea ocupă o poziţie importantă şi corespunzătoare în viaţa politică a ţării noastre. In întinsele regiuni rurale aproape toţi lucrătorii organizaţiilor de stat sînt ţărani. Trebuie însă remarcat că în munca noastră sînt încă nu puţine lipsuri, care îşi găsesc expresia într-o atitudine insuficient de serioasă faţă de interesele concrete ale ţăranilor. După cooperativizarea agriculturii, alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănime a păşit într-un stadiu de dezvoltare nou, superior. In afară de aceasta, în munca la sate se dezvoltă din nou tendinţa spre conducerea administrativă lipsită de conţinut, datorită faptului că multe organizaţii de partid şi de stat supraapreciază actualele posibilităţi economice ale cooperativelor agricole şi abuzează de „comoditatea" pe care a adus-o cooperativizarea. In scopul întăririi continue a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime, trebuie să înlăturăm cu hotărîre aceste lipsuri.

Politica dusă faţă de ţărănime este aplicabilă în egală măsură şi faţă de meşteşugari, mici comercianţi şi negustori ambulanţi, precum şi faţă de ceilalţi oameni ai muncii individuali, care s-au unit recent în organizaţii cooperatiste de diferite forme. Ei reprezintă de asemenea o importantă pătură socială a societăţii noastre şi, în trecut, munca noastră în rîndurile lor era de asemenea relativ slabă. Aceasta se explică prin faptul că ei locuiesc şi se ocupă de activitatea lor economică mai mult sau mai puţin dispersat. In prezent, ei s-au unit şi este necesar să se rezolve multe probleme urgente în legătură cu aceştia. Trebuie să luăm măsuri eficace pentru întărirea legăturii cu aceştia şi să obţinem să se acorde atenţia cuvenită intereselor lor economice şi politice.

Burghezia naţională are o situaţie specială în sistemul dictaturii democratice a poporului şi în Frontul democrat popular unit. Incă în perioada războiului anti-japonez, unii reprezentanţi ai burgheziei naţionale au fost antrenaţi să participe în organele puterii pe teritoriul bazelor revoluţionare. Acest lucru este uşor de înţeles, deoarece atunci era etapa revoluţiei burghezo-democratice. După constituirea Republicii Populare, un număr şi mai mare de reprezentanţi ai burgheziei naţionale şi ai partidelor sale participă la munca organelor noastre de stat, care prin esenţa lor sînt organe ale dictaturii proletariatului. Totodată, în opera de construire a socialismului, burghezia naţională continuă să menţină alianţa politică cu clasa muncitoare şi cu partidul comunist. Prin ce se explică aceasta? Ce sens are această alianţă în prezent cînd victoria în opera transformărilor socialiste a fost deja obţinută în esenţă? Toate acestea nu constituie oare o povară?

Intr-adevăr, dacă nu ţinem seama de burghezia compradoră, burghezia naţională, incluzînd capitaliştii mari, mijlocii şi mici şi intelectualitatea burgheză, reprezintă clasa cea mai puţin numeroasă a societăţii noastre, ea fiind totodată slabă din punct de vedere politic şi economic. Dar atît în trecut, tot astfel şi în prezent, această clasă a avut şi are o mare influenţă, a jucat şi joacă un rol însemnat în societatea noastră, ceea ce se explică prin faptul că la timpul său burghezia naţională a dezvoltat industria modernă, a condus vechea revoluţie burghezo-democratică şi a participat în oarecare măsură la noua revoluţie democratică. In condiţiile concrete care s-au creat după constituirea Republicii Populare Chineze, ea a recunoscut conducerea clasei muncitoare şi a partidului comunist şi a consimţit treptat la înfăptuirea transformărilor socialiste. Aceasta se explică prin faptul că burghezia naţională şi-a însuşit relativ timpuriu cultura modernă şi a dobîndit anumite cunoştinţe în domeniul tehnicii şi conducerii întreprinderilor moderne. Chiar pînă în momentul de faţă, ea este o clasă care posedă cunoştinţe mai mult sau mai puţin bogate în domeniul culturii moderne; în rîndurile ei se numără un număr destul de mare de reprezentanţi ai intelectualităţii şi specialişti. In anii care au trecut, burghezia naţională a luat parte la refacerea economiei naţionale, a participat sau a acordat sprijin transformărilor în agricultură, a participat la lupta pentru înnăbuşirea contrarevoluţiei şi la mişcarea de rezistenţă faţă de agresiunea americană şi de ajutorare a poporului coreean, ceea ce ne-a îngăduit să izolăm la maximum pe duşmani şi să întărim forţele revoluţiei. In cadrul transformărilor socialiste, alianţa clasei muncitoare cu burghezia naţională a avut un rol pozitiv în educarea şi reeducarea burgheziei; în viitor noi putem folosi ca şi pînă acum această alianţă pentru unirea cu burghezia, pentru educarea şi reeducarea ei, pentru ca prin cunoştinţele ei aceasta să servească cauzei construcţiei socialiste. De aici rezultă că este greşit să se considere această alianţă ca o povară inutilă.

In ultimii ani, în rîndurile părţii covîrşitoare a burgheziei naţionale au loc schimbări profunde, provocate de transformările socialiste. Sarcina noastră constă în a sprijini şi îmbunătăţi şi pe viitor relaţiile de colaborare cu această parte a burgheziei naţionale, pentru a-i oferi întreaga posibilitate de a-şi manifesta aptitudinile şi de a face un nou pas înainte în opera de autoreeducare. Ca şi mai înainte, această colaborare se desfăşoară în cadrul luptei pentru unire. Pînă la desăvîrşirea transformărilor socialiste continuă să existe, ca şi pînă acum, lupta de clasă.

După desăvîrşirea lor, de-a lungul unei perioade îndelungate, va mai avea loc încă lupta între poziţiile, vederile şi metodele socialismului şi cele ale capitalismului. Principala noastră metodă în această luptă o constituie convingerea şi educarea. Numai faţă de anumite persoane care se situează pe o poziţie ostilă socialismului şi care încalcă legile statului trebuie aplicate, după împrejurări, măsurile necesare de reeducare prin constringere.

Partidele democratice din ţara noastră s-au constituit şi au stabilit relaţii de colaborare cu partidul nostru în special în perioada războiului anti-japonez. Cînd s-a constituit Republica Populară Chineză aceste partide au făcut parte din guvernul popular, iar apoi au început să sprijine treptat şi cauza socialismului. Considerăm că în viitor este necesar să se urmeze linia coexistenţei îndelungate şi a controlului reciproc între partidul comunist şi toate partidele democratice. Baza socială a tuturor partidelor democratice din China o constituie burghezia naţională, păturile de sus ale micii burghezii şi intelectualitatea lor. După desăvîrşirea transformărilor socialiste, cei care alcătuiesc burghezia naţională şi păturile de sus ale micii burghezii, vor deveni o parte a oamenilor muncii socialişti, iar partidele democratice se vor transforma în partide politice ale acestei părţi a oamenilor muncii. Dat fiind că în rîndurile acestei părţi a oamenilor muncii se pot menţine încă vreme îndelungată rămăşiţe ale ideologiei burgheze, partidele democratice trebuie să păstreze timp îndelungat legăturile cu aceşti oameni ai muncii, să reprezinte interesele lor şi să-i ajute să se reeduce. In afară de aceasta, coexistenţa îndelungată a partidelor democratice cu partidul comunist poate avea de asemenea un rol în controlul reciproc dintre aceste partide. Partidul nostru este un partid politic care slujeşte în mod dezinteresat şi cu abnegaţie poporul. Totuşi la noi mai există încă lipsuri; ele sînt inevitabile şi în viitor. De altminteri nici nu este posibil să nu existe şi greşeli. Inainte de toate, noi, fireşte, trebuie să intensificăm autocritica în sînul partidului şi, bazîndu-ne pe controlul maselor largi ale poporului muncitor, să înlăturăm aceste lipsuri şi greşeli. Concomitent cu aceasta, noi trebuie să ştim de asemenea să găsim sprijin în controlul şi critica făcută de partidele democratice şi de activişti democraţi fără partid.

Reprezentanţii diferitelor partide democratice şi activişti democraţi fără partid deţin posturi de răspundere în multe instituţii de stat. Totodată, un mare număr de oameni care nu sînt membri ai partidului comunist lucrează în instituţiile noastre guvernamentale, în instituţii de învăţămînt, în întreprinderi şi în armată. Aceasta cere membrilor partidului nostru să dezvolte relaţiile cu lucrătorii care nu sînt membri de partid în spiritul unei colaborări binevoitoare. Considerăm necesar să punem această problemă pentru că o parte din membrii partidului comunist pînă şi astăzi sînt de părere că toţi, cică, ar trebui să fie „de aceeaşi culoare". Ei nu vor ca persoane care nu fac parte din partid să participe la activitatea instituţiilor de stat sau nu se consultă cu ei în probleme de muncă şi nesocotesc atribuţiile lor în serviciu. Acesta este un fel sectar de a privi lucrurile. Membrii de partid constituie întotdeauna minoritatea în masa globală a populaţiei şi de aceea ei sînt obligaţi să colaboreze în toate împrejurările cu persoane care nu fac parte din partid. Munca educativă a partidului trebuie să aibă drept scop lichidarea cît mai grabnică a acestui punct de vedere greşit la acei membri de partid care nu ştiu să colaboreze cu persoane nemembri de partid. In prezent, aceasta este una din cele mai importante sarcini în vederea întăririi Frontului democrat-popular unit.

Odată cu dezvoltarea cu succes a construirii socialismului în ţară, Frontul nostru democrat-popular unit se va lărgi din ce în ce mai mult. Trebuie să menţinem şi pe viitor cu hotărîre unirea cu reprezentanţii păturilor de sus ale minorităţilor naţionale, cu elementele patriotice din cercurile religioase, cu ceilalţi patrioţi care au o anumită influenţă în societate şi cu cetăţenii chinezi patrioţi din străinătate, care sînt de asemenea o parte componentă a Frontului unit. Intr-un cuvînt sarcina noastră este de a pune în mişcare toate elementele active, pentru ca ele să-şi poată aduce contribuţia la cauza construirii socialismului.

De aici rezultă că cel mai larg Front unit şi cea mai largă unire patriotică a elementelor nu numai că nu prejudiciază dictatura proletariatului, ci, dimpotrivă, favorizează întărirea şi dezvoltarea dictaturii proletariatului.

Orînduirea de stat în ţara noastră reprezintă îmbinarea celei mai înalte democraţii cu cea mai înaltă centralizare. Istoria ţării noastre din ultimii ani dovedeşte superioritatea acestei orînduiri. Desigur, aceasta nu înseamnă că în munca organelor de stat din ţara noastră totul merge bine. Multe dintre instituţiile noastre de stat şi din lucrătorii noştri s-au îndepărtat adesea în munca lor de la principiile juste ale orînduirii noastre de stat şi nu numai că nu au dat cîmp liber dezvoltării forţelor ei vitale, ci le-au împiedicat să se dezvolte. De asemenea aceasta nu înseamnă că orînduirea noastră de stat este perfectă pe deplin. Pentru ca această orînduire să devină treptat matură şi perfectă, va mai fi nevoie de un anumit timp.

Care este în prezent sarcina de bază în îmbunătăţirea muncii de stat?

Pentru a ţine pasul cu noua situaţie a transformărilor socialiste şi cu construcţia socialistă, una din sarcinile importante ale muncii organizaţiilor de stat trebuie să fie în prezent dezvoltarea continuă a vieţii democratice şi desfăşurarea luptei împotriva birocratismului.

In multe din instituţiile noastre de stat au loc manifestări de birocratism, care se manifestă prin faptul că lucrătorii cu munci de răspundere, aflîndu-se în sfere înalte, nu cunosc părerea subalternilor lor şi părerea maselor, gîtuiesc observaţiile lor critice, au o atitudine de nepăsare faţă de viaţa maselor. Asemenea manifestări ale birocratismului, ca ruperea de mase, ruperea de realitate, frînează serios dezvoltarea vieţii democratice a ţării noastre, împiedică desfăşurarea activităţii maselor largi populare, împiedică mersul înainte al cauzei socialismului. Trebuie să perfecţionăm serios şi sistematic aparatul de stat, să simplificăm structura lui organizatorică, să stabilim precis obligaţiile fiecărui lucrător, să ajutăm pe lucrători să se elibereze de un asemenea stil de muncă în care ei se află în treaba numai cu şedinţe, semnează hîrtii şi nu vin în contact cu masele, nu studiază situaţia şi politica partidului. Pentru lucrătorii cu munci de răspundere din instituţiile de stat centrale, provinciale şi orăşeneşti, trebuie elaborate reguli concrete potrivit cărora ei vor trebui în mod regulat să vină în contact cu lucrătorii din verigile de jos şi să plece pe teren, să studieze situaţia şi să verifice munca la faţa locului, să asculte părerea maselor; trebuie să se ceară lucrătorilor cu munci de răspundere să respecte cu stricteţe aceste măsuri.

Lupta împotriva birocratismului este o luptă de lungă durată. Sîntem însă absolut siguri că în orînduirea noastră democrat-populară vom putea stîrpi treptat plaga birocratismului. Aceasta se explică prin faptul că statul nostru este opus statelor claselor exploatatoare, unde o minoritate neînsemnată asupreşte majoritatea covîrşitoare şi prin faptul că orînduirea noastră, prin natura ei, este îndreptată împotriva birocratismului şi nu spre menţinerea lui. Pentru a lupta cu eficacitate împotriva birocratismului, trebuie să intensificăm simultan, în mai multe direcţii, controlul asupra activităţii de stat. In primul rînd, trebuie întărită conducerea şi controlul partidului asupra instituţiilor de stat. Comitetele de partid de diferite verigi trebuie să verifice permanent activitatea organizaţiilor de partid din organele puterii de diferite verigi. In afară de aceasta, diferitele secţii ale comitetelor de partid au datoria să exercite un control permanent asupra organizaţiilor de partid şi a membrilor de partid din sectoarele corespunzătoare ale organelor puterii. In al doilea rînd, trebuie întărit controlul Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi al Comitetului ei permanent asupra organelor centrale ale puterii şi controlul Adunărilor locale ale reprezentanţilor populari de toate gradele asupra organelor locale ale puterii de toate gradele. In acest scop, deputaţii Adunărilor reprezentanţilor populari trebuie să intensifice controlul muncii pe teren pentru a cunoaşte bine părerea maselor populare. In afară de aceasta, trebuie întărite controlul, critica şi discutarea muncii organelor puterii de către Adunările reprezentanţilor populari de toate gradele. In al treilea rînd, în organele puterii de toate gradele trebuie întărit controlul de sus în jos şi de jos în sus în lupta împotriva birocratismului, organele controlului de stat trebuie să-şi îndeplinească rolul cuvenit în măsură deplină. In al patrulea rînd, trebuie întărit controlul maselor populare şi al lucrătorilor din verigile de jos asupra activităţii instituţiilor de stat. Este necesar să fie încurajate şi sprijinite critica de jos şi dezvăluirea lipsurilor; persoanele care gîtuiesc sau se răzbună pentru critică, trebuie pedepsite în mod corespunzător.

O altă problemă importantă în munca de stat o constituie în prezent necesitatea de a delimita în mod corespunzător drepturile administrative ale organelor centrale şi locale, ceea ce corespunde de asemenea cerinţelor dezvoltării vieţii democratice şi lichidării birocratismului.

După constituirea Republicii Populare Chineze, în scopul înfăptuirii şi întăririi unităţii ţării ne-am pronunţat împotriva izolării şi am concentrat la centru multe funcţii care trebuiau îndeplinite de către centru. Acest lucru a fost absolut necesar. In ultimii ani însă, unele ministere şi departamente centrale au acaparat prea multe funcţii, au îngrădit prea mult şi în mod rigid iniţiativa locală, au ignorat situaţia şi condiţiile locale specifice, nu se consultau cu organele locale asupra problemelor care necesitau consultări; unele organe au introdus numeroase hîrtii cu caracter pur formal ceea ce efectuează o mare presiune asupra organelor locale. Această practică nu numai că n-a fost de folos muncii locale, ci dimpotrivă fărîmiţa forţele la centru şi dezvolta birocratismul. Nu ne putem închipui că într-o ţară atît de uriaşă ca a noastră, centrul poate lua în mîinile sale toate treburile statului şi să facă faţă cu succes fiecăruia dintre ele. Este absolut necesar să se transfere organelor locale o parte din drepturile administrative. In multe domenii ale muncii din ţară ca de pildă în agricultură, în industria mică şi mijlocie, în domeniul transportului şi comerţului local, în învăţămîntul mediu şi elementar, în domeniul ocrotirii sănătăţii şi finanţelor în ţară etc., centrul trebuie să dea numai linia generală, directive şi un plan general, iar munca concretă trebuie încredinţată organelor locale, unde ea este îndeplinită ţinîndu-se seama de condiţiile de loc şi de timp. In afară de aceasta, este necesar ca o parte din lucrătorii instituţiilor centrale să fie trimişi să lucreze în organele locale. Provinciile, oraşele, judeţele şi plăşile trebuie să dobîndească drepturi administrative în anumite limite. Pornind de la această orientare, organele centrale împreună cu cele locale studiază şi elaborează în prezent un proiect concret şi fac de asemenea pregătiri în vederea traducerii lui treptate în viaţă. In felul acesta, se va putea dezvolta atît activitatea organelor centrale, cît şi activitatea organelor locale, ceea ce va da operativitatea necesară organelor locale şi celor centrale şi, totodată, va permite să se exercite un control reciproc. Aceasta are o contribuţie de mare însemnătate la avîntul general al construcţiei socialiste a ţării noastre.

Rezolvarea justă a problemei minorităţilor naţionale constituie una din sarcinile importante ale muncii noastre de stat. Trebuie să depunem şi mai multe eforturi pentru a ajuta minorităţile naţionale să obţină un progres în domeniul economiei şi culturii şi să-şi manifeste pe deplin rolul activ în construcţia socialistă din ţara noastră.

In ultimii ani, în situaţia minorităţilor naţionale au survenit schimbări importante. In majoritatea regiunilor minorităţilor naţionale din ţară a fost dobîndită o victorie hotărîtoare în înfăptuirea transformărilor democratice şi socialiste. In regiunile minorităţilor naţionale trăiesc peste 35 milioane de oameni; în rîndurile a 28 de milioane, transformările socialiste au fost în linii mari terminate; în rîndurile a 2.200.000 transformările socialiste sînt în curs; în regiuni cu o populaţie de aproximativ două milioane se înfăptuiesc transformări democratice şi numai în rîndurile a ceva mai mult de trei milioane nu se înfăptuiesc încă transformările democratice. Infăptuind transformări democratice şi socialiste în aceste regiuni, trebuie să continuăm să ducem neabătut ca şi în trecut o politică atentă, adică o politică prin care masele populare ale acestor naţionalităţi şi conducătorii lor să-şi conducă singuri treburile pe baza unei studieri pe îndelete pe cale de consultări şi în conformitate cu voinţa minorităţilor naţionale însăşi. In cursul transformărilor trebuie să se folosească metode paşnice fără a se recurge la constrîngere. Cît priveşte pe reprezentanţii vîrfurilor minorităţilor naţionale, după ce aceştia vor renunţa la exploatarea şi asuprirea oamenilor muncii, statul va lua măsurile corespunzătoare pentru a nu admite înrăutăţirea atitudinii politice faţă de ei şi înrăutăţirea nivelului lor de trai; de asemenea, statul va face să convingă masele populare să accepte o colaborare îndelungată cu aceştia. In problema cultelor religioase, în regiunile minorităţilor naţionale trebuie să ducem cu hotărîre în decursul unui timp îndelungat politica libertăţii credinţei religioase şi în cursul transformărilor sociale să nu ne amestecăm în nici un caz în problemele religiei; trebuie să ajutăm pe slujitorii cultelor religioase să-şi rezolve în mod corespunzător dificultăţile traiului lor.

Paralel cu transformările sociale, cheia transformării minorităţilor naţionale în naţiuni moderne o constituie dezvoltarea în regiunile lor a unei industrii moderne. In cursul primului cincinal, statul a şi creat într-o serie din aceste regiuni cîteva noi baze industriale, a organizat acolo unele ramuri ale marii industrii moderne şi ale transportului şi va continua această muncă în perioada celui de al doilea cincinal. Aceasta corespunde intereselor fundamentale, care sînt comune tuturor naţionalităţilor ţării. Poporul han şi toate minorităţile naţionale trebuie să ducă lupta împreună în vederea traducerii depline în viaţă a acestui plan de stat. In acelaşi timp, în scopul satisfacerii nevoilor specifice ale minorităţilor naţionale, organele centrale, precum şi organele puterii din provincii şi regiuni autonome trebuie să creeze treptat în regiunile minorităţilor naţionale o industrie locală, pornind de la posibilităţile obiective şi de la principiul utilităţii economice. Intreprinderile industriale de stat, de subordonare centrală sau locale aflate în aceste regiuni, trebuie să acorde aju-

(Continuare în pag. 3-a)

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Raportul politic al C. C. al Partidului Comunist Chinez prezentat de Liu Şao-ţi, secretar al Comitetului Central

(Urmare din pag. 2-a)

tor în formarea clasei muncitoare, a cadrelor ştiinţifice, de tehnicieni şi economice din rîndurile minorităţilor naţionale. Numai cu această condiţie minorităţile naţionale vor reuşi să se ridice în toate regiunile relativ repede pînă la nivelul zilelor noastre.

In virtutea condiţiilor create de-a lungul istoriei, înfăptuirea transformărilor sociale şi construcţia economică şi culturală în regiunile minorităţilor naţionale au nevoie de un mare ajutor din partea poporului han. De aceea, îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre naţiunea hană şi minorităţile naţionale, dintre lucrătorii hani şi lucrătorii din rîndurile minorităţilor naţionale, capătă o importanţă deosebit de mare. In prezent, principala problemă în îmbunătăţirea acestor relaţii este înlăturarea şovinismului marelui han.

In decursul ultimilor cîţiva ani, în regiunile minorităţilor naţionale îşi duc munca un număr destul de mare de cadre din rîndul poporului han. Majoritatea lor traduc în viaţă în mod just politica naţională a partidului şi înfăptuiesc sarcinile trasate de partid, ceea ce a făcut ca aceştia să cucerească simpatia minorităţilor naţionale. Totuşi, o anumită parte din aceştia nu respectă funcţiile şi părerile cadrelor naţionale, nu doresc să ajute în mod activ şi cu răbdare minorităţile naţionale să devină stăpîni ai treburilor proprii, acaparează totul în mîinile lor şi se substituie acestora. Aceste lipsuri şi greşeli sînt legate de faptul că în conştiinţa anumitor tovarăşi mai există încă devierea şovinismului marelui han, care se manifestă în atitudinea dispreţuitoare faţă de minorităţile naţionale.

Toate naţionalităţile din China, care au făurit în comun istoria şi cultura ţării noastre, vor construi şi pe viitor în comun marea noastră patrie socialistă. Nivelul de dezvoltare al diferitelor minorităţi naţionale din ţara noastră nu este acelaşi. Totuşi, aceasta nu înseamnă nicidecum că toate minorităţile sînt înapoiate din toate punctele de vedere. Nivelul de dezvoltare a unor naţionalităţi a atins sau aproape a atins nivelul de dezvoltare a naţiunii hane, iar unele naţionalităţi au depăşit naţiunea hană în ce priveşte nivelul lor de dezvoltare în unele domenii şi merită ca poporul han să învețe de la ele. Fiecare naţionalitate îşi are calităţile ei. A considera că minorităţile naţionale nu au nici un fel de însuşiri pozitive şi că rămîn în toate privinţele în urma naţiunii hane, înseamnă a te situa pe poziţia şovinismului marelui han.

Ignorarea rolului important pe care îl au toate minorităţile naţionale în construcţia socialistă din ţara noastră, reprezintă încă una din manifestările şovinismului marelui han. Deşi toate minorităţile naţionale reprezintă abia 6 la sută din numărul total al populaţiei, regiunile ocupate de ele constituie aproximativ 60 la sută din teritoriul întregii ţări, cuprinzînd numeroase locuri bogate în resurse industriale. Este absolut limpede că ar fi o greşeală să se considere că ţara noastră poate fi transformată într-o mare putere socialistă numai prin eforturile naţiunii hane, fără participarea activă a minorităţilor naţionale la eforturile comune.

Toate concepţiile şovinismului marelui han, despre care am vorbit mai sus, trebuie cu adevărat corectate. Numai lichidînd cu hotărîre orice manifestare chiar cea mai neînsemnată a şovinismului marelui han se poate lichida cu succes starea de spirit a şovinismului local în rîndurile minorităţilor naţionale. Şi numai în acest caz toate naţionalităţile frăţeşti din ţara noastră se pot uni şi mai strîns în marea noastră familie naţională democratică.

Pentru a întări dictatura democrată a poporului, a stabili o ordine care să asigure desfăşurarea construcţiei socialiste, apărarea drepturilor democratice ale poporului, pentru a pedepsi elementele contrarevoluţionare şi alte elemente criminale, în prezent trebuie să înceapă, considerîndu-se aceasta ca o sarcină urgentă a muncii de stat, elaborarea sistematică, într-o măsură suficientă, a unor legi desăvîrşite şi să întărim legalitatea în ţara noastră.

In perioada luptelor revoluţionare şi la începutul perioadei de după eliberare, în scopul lichidării rămăşiţelor forţelor inamicului, al înăbuşirii rezistenţei tuturor elementelor contrarevoluţionare, abrogării legilor reacţionare şi promulgării legilor revoluţionare, am putut, sprijinindu-ne pe politica partidului şi guvernului popular, să adoptăm numai doar unele legi provizorii avînd un caracter programatic. In această perioadă, sarcinile principale ale luptei au fost eliberarea popoarelor de sub dominaţia reacţiunii şi eliberarea forţelor de producţie ale societăţii de cătuşele vechilor relaţii de producţie; metoda principală de luptă a constituit-o acţiunile nemijlocite ale maselor populare. De aceea, aceste legi care aveau un caracter programatic au corespuns şi cerinţelor tocmai acelei perioade. In prezent, cînd perioada furtunii revoluţionare a trecut, cînd s-au statornicit relaţii de producţie noi, sarcina luptei constă în a asigura dezvoltarea cu succes a forţelor de producţie ale societăţii. De aceea, odată cu schimbarea sarcinilor luptei se schimbă şi metodele ei, şi în legătură cu aceasta este absolut necesar o legalitate perfectă. In interesul unei vieţi normale şi a activităţii de producţie a societăţii fiecare om din ţara noastră trebuie să înţeleagă şi să se convingă că dacă nu încalcă legile, drepturile lui cetăţeneşti sînt păzite şi el nu poate fi victima vreunui abuz nici din partea unei instituţii, nici din partea unor persoane; dacă totuşi cineva va atenta în mod ilegal împotriva drepturilor sale, aceasta va atrage după sine în mod inevitabil intervenţia statului.

Toate instituţiile noastre de stat sînt obligate să respecte cu stricteţe legile, iar organele securităţii publice, procuratura şi instanţele judecătoreşti sînt obligate să promoveze cu consecvenţă un sistem de împărţire a răspunderii şi de control reciproc în înfăptuirea legalităţii.

Elementele contrarevoluţionare caută să submineze statul nostru, să torpileze construcţia noastră, primejduiesc securitatea poporului. De aceea, este necesar ca instituţiile noastre de stat să reprime şi să lichideze aceste elemente. In 1950, noi am condus lupta pentru reprimarea contrarevoluţionarilor, care s-a desfăşurat în întreaga ţară. Activităţii contrarevoluţionare i s-a dat o grea lovitură. In 1955, am desfăşurat din nou o luptă în ţară, pentru înăbuşirea contrarevoluţiei şi am demascat în toate instituţiile noastre pe contrarevoluţionarii camuflaţi. Această intensă luptă de masă a întărit considerabil ordinea publică şi securitatea statului.

Faţă de elementele contrarevoluţionare şi de celelalte elemente criminale am promovat întotdeauna politica de îmbinare a pedepselor cu o atitudine de clemenţă. Impotriva acelora care şi-au recunoscut cu sinceritate vina, care au regretat activitatea lor sau care şi-au cîştigat merite, s-au pronunţat sentinţe mărinimoase. Este îndeobşte cunoscut că această politică a fost încununată de un mare succes. Incepînd din a doua jumătate a anului trecut, datorită acestei politici, avîntului transformărilor socialiste, datorită dificultăţilor mereu crescînde întîmpinate de elementele contrarevoluţionare în activitatea lor distructivă determinate de creşterea nivelului de conştiinţă şi organizare al maselor populare, a început să se producă o puternică diferenţiere în rîndul contrarevoluţionarilor dintre care foarte mulţi au venit de bună voie să-şi mărturisească vina. Acest fapt dovedeşte totodată că elementele contrarevoluţionare există cu adevărat şi este cu totul greşită părerea potrivit căreia ele ar putea fi slăbite. Pe de altă parte acest fapt arată că contrarevoluţionarii pot fi lichidaţi dacă politica noastră va fi justă. De aceea sînt neîntemeiate afirmaţiile cum că activitatea contrarevoluţionară se va intensifica din ce în ce mai mult.

In viitor organele noastre de securitate publică, procuratura şi instanţele judecătoreşti vor trebui să ducă ca şi pînă acum o luptă hotărîtă împotriva elementelor contrarevoluţionare şi a celorlalte elemente criminale. Dar, după cum s-a arătat mai sus, această luptă trebuie dusă strict în cadrul legalităţii şi totodată, pornindu-se de la situaţia nouă din prezent trebuie să se facă încă un pas înainte, în aplicarea faţă de ele a unei politici de clemenţă. Comitetul Central al partidului consideră că, cu excepţia unui număr cu totul neînsemnat de persoane care au săvîrşit crime flagrante şi care au stîrnit ura poporului, cărora nu se poate să nu li se aplice pedeapsa cu moartea, împotriva tuturor celorlalţi criminali nu trebuie să se pronunţe sentinţe de condamnare la moarte şi că este de asemenea necesar ca în timpul ispăşirii pedepselor să se adopte faţă de ei o atitudine cu totul umanitară. Toate cazurile fără excepţie în care se cere aplicarea pedepsei cu moartea, urmează să fie examinate de tribunalul suprem care trebuie să confirme sentinţa. Astfel vom putea obţine treptat desfiinţarea completă a pedepsei cu moartea, ceea ce corespunde intereselor construcţiei noastre socialiste.

In interesul apărării patriei noastre trebuie să consolidăm şi în viitor capacitatea noastră de apărare, să întărim forţele noastre armate şi glorioasa Armată populară chineză de eliberare. Armata noastră trebuie să-şi ridice prin toate mijloacele capacitatea de luptă, să-şi ascută vigilenţa, să stea de strajă frontierelor noastre terestre şi maritime, să păzească integritatea teritorială a ţării noastre.

Continuă încă ocupaţia ilegală de către imperialismul american a insulei Taivan — teritoriu suveran al patriei noastre. Aceasta constituie o primejdie extrem de gravă pentru securitatea ţării noastre. Problema eliberării insulei Taivan este o chestiune strict internă a ţării noastre. Vrem să reunim Taivanul cu patria noastră pe calea unor tratative paşnice, evitînd folosirea forţei armate. Dacă va trebui să se recurgă la forţa armelor, aceasta s-ar putea produce în cazul că nu ar mai exista posibilitatea unor tratative paşnice sau dacă ele ar eşua. Indiferent de mijlocul care va fi folosit, cauza dreaptă a eliberării Taivanului va repurta victoria deplină.

V. Relaţiile internaţionale

Pentru construirea în ţara noastră a unui mare stat socialist trebuie nu numai să folosim toate forţele care pot fi unite în interiorul ţării, ci să căutăm să obţinem pe arena internaţională toate condiţiile favorabile şi să unim toate forţele care pot fi unite. Care este actuala situaţie internaţională în care se află ţara noastră?

In linii generale, actuala situaţie internaţională este favorabilă construcţiei noastre socialiste. Aceasta se explică prin faptul că după cel de al doilea război mondial, forţele socialismului, ale independenţei naţionale, democraţiei şi păcii au luat o dezvoltare fără precedent în timp ce politica blocurilor imperialiste agresive îndreptată spre expansiunea nesăvîrşită şi împotriva coexistenţei paşnice, politica de pregătire a unui nou război mondial devine tot mai puţin populară. In asemenea condiţii, situaţia internaţională nu poate să nu evolueze în direcţia destinderii continue. Apar posibilităţi pentru instaurarea unei păci trainice în întreaga lume.

După Revoluţia din Octombrie, cînd poporul sovietic îşi desfăşura construcţia socialistă nu exista în lume o altă ţară socialistă.

In prezent, însă, cînd poporul nostru înfăptuieşte construcţia socialistă, situaţia s-a schimbat în mod radical. După cel de al doilea război mondial, Uniunea Sovietică a devenit şi mai puternică şi în afară de aceasta, în Europa şi Asia au apărut o serie întreagă de noi ţări socialiste. In prezent, ţările socialiste, inclusiv China, care au o populaţie de 900 milioane de oameni reprezentînd aproximativ o treime din întreaga omenire, şi care din punct de vedere geografic formează o regiune unitară, au creat o mare familie frăţească în frunte cu Uniunea Sovietică.

Intre ţările socialiste se dezvoltă şi se întăresc neîncetat relaţiile de prietenie frăţească şi de colaborare reciprocă. Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste au restabilit relaţii de prietenie cu Republica Populară Federativă Iugoslavia. Ţara noastră a stabilit de asemenea relaţii diplomatice cu Republica Populară Federativă Iugoslavia şi dezvoltă relaţiile de prietenie cu această ţară. In prezent, ţările socialismului, mobilizînd toate forţele popoarelor lor, înfăptuiesc construcţia socialistă paşnică şi dezvoltă producţia industrială şi agricolă într-un ritm pe care ţările capitaliste nu-l cunosc. In relaţiile noastre externe ducem cu fermitate o politică consecventă de pace, luptăm pentru coexistenţa paşnică şi pentru colaborarea prietenească între toate statele. Sîntem convinşi de superioritatea orînduirii socialiste şi nu ne temem de întrecerea paşnică cu ţările capitaliste; politica noastră corespunde intereselor popoarelor întregii lumi. Toate forţele iubitoare de pace care se pronunţă şi luptă pentru independenţa naţională şi progres social se vor bucura de simpatia şi sprijinul nostru. Ţările socialiste cîştigă un prestigiu tot mai mare în rîndul popoarelor întregii lumi. Pe zi ce trece creşte influenţa lor asupra evoluţiei situaţiei internaţionale. Ţările socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, au devenit un bastion puternic al luptei pentru o pace trainică în întreaga lume.

Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care a avut loc în februarie a.c. constituie un eveniment politic deosebit de important, de însemnătate mondială. Congresul nu numai că a elaborat planul grandios al celui de al şaselea cincinal şi o serie de teze politice de cea mai mare importanţă pentru dezvoltarea mai departe a socialismului, a condamnat cultul personalităţii care a avut urmări grave în sînul partidului, ci a formulat totodată propuneri pentru dezvoltarea continuă a coexistenţei paşnice şi a colaborării internaţionale, aducînd o contribuţie de seamă la slăbirea încordării internaţionale.

Puterea şi unitatea ţărilor socialiste constituie condiţiile internaţionale cele mai favorabile pentru construirea socialismului în ţara noastră.

O altă mare cotitură de însemnătate istorică din perioada de după cel de al doilea război mondial a fost faptul că pretutindeni s-a dezvoltat în mod victorios mişcarea pentru independenţa naţională. In afară de Republica Democrată Vietnam, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Chineză care au şi păşit pe calea socialismului, în Asia şi Africa mai există o serie întreagă de alte state care s-au eliberat de cătuşele colonialismului şi au dobîndit independenţa naţională. Populaţia acestor ţări independente din punct de vedere naţional, inclusiv marea noastră vecină India, numără peste 600.000.000 de locuitori, ceea ce reprezintă a patra parte a populaţiei întregului glob pămîntesc. Politica externă a majorităţii covîrşitoare a acestor state este o politică de pace şi neutralitate. Importanţa acestor ţări în viaţa internaţională creşte tot mai mult. Succesul conferinţei de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii, dezvoltarea continuă a mişcării pentru independenţă în multe din aceste ţări, îndeosebi naţionalizarea de către Egipt a Companiei Canalului de Suez care a răscolit lumea, dovedeşte că mişcarea pentru independenţă naţională a devenit o gigantică forţă mondială. In trecut, majoritatea ţărilor Asiei şi Africii erau colonii şi semicolonii ale imperialismului, hinterlandul său în pregătirea şi ducerea războaielor. Acum însă ele s-au transformat într-o forţă care luptă împotriva colonialismului şi războaielor, pentru coexistenţă paşnică. Totodată, în ţările Americii Latine se desfăşoară de asemenea lupta împotriva colonialismului. Imperialiştii încearcă prin toate forţele să oprească acest torent, mişcarea pentru independenţă naţională. El nu poate fi însă oprit. In cele din urmă el va cuprinde în mod obligatoriu întreaga Asie, Africă şi America Latină şi va pune capăt, odată pentru totdeauna, dominaţiei coloniale.

Fără îndoială că existenţa ţărilor socialiste, simpatia şi sprijinul lor acordat mişcării pentru independenţă naţională, au favorizat într-o măsură uriaşă dezvoltarea şi succesele acestei mişcări. Totodată avîntul mişcării pentru independenţă naţională a slăbit forţele agresive imperialiste, a contribuit la cauza păcii în întreaga lume, şi, prin urmare, şi la construcţia paşnică a ţărilor socialiste. De aceea prietenia şi colaborarea ţărilor socialiste şi a ţărilor independente din punct de vedere naţional, corespund nu numai intereselor lor generale, ci şi intereselor păcii în întreaga lume.

Aceste mari schimbări istorice au spulberat toate speranţele imperialismului, îndeosebi ale celui american. Capitalul monopolist al S.U.A. profitînd de situaţia favorabilă care s-a creat în urma îmbogăţirii sale fabuloase în timpul celui de al doilea război mondial, a desfăşurat după război o expansiune turbată: în primul rînd el a supus controlului său ţările învinse — Germania şi Japonia, — a acaparat sferele de influenţă din Asia şi Africa ale Angliei, Franţei şi altor ţări şi încearcă să-şi instaureze dominaţia mondială. El organizează blocuri militare, creează baze militare, dă naştere încordării în situaţia internaţională, pregăteşte un nou război. Imperialismul american încearcă să prezinte această activitate drept „apărare împotriva agresiunii comuniste". Insă în cele din urmă minciuna nu va putea camufla faptele. Socialismul şi agresiunea sînt absolut incompatibile. Intrucît în ţările socialiste au fost lichidate clasele care se îmbogăţesc de pe urma agresiunii, a coloniilor şi a pieţelor externe, au fost lichidate şi rădăcinile sociale ale agresiunii împotriva altor ţări. In ţările imperialiste însă clicile care se îmbogăţesc de pe urma agresiunii nu vor renunţa niciodată de bună voie la aceasta. Popoarele lumii văd limpede că Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi celelalte ţări socialiste se pronunţă cu hotărîre pentru coexistenţă paşnică, pentru dezvoltarea relaţiilor economice şi culturale dintre Est şi Vest, au luat iniţiativa reducerii forţelor lor armate, au redus cheltuielile lor militare.

Dimpotrivă, imperialismul american continuă să desfăşoare cursa înarmărilor, se pronunţă împotriva dezvoltării relaţiilor dintre Est şi Vest, se teme ca de foc de coexistenţa paşnică, iar forţele lui armate, aflate la mii de kilometri de frontierele sale, ocupă ilegal teritoriul nostru — insula Taivan — şi se dedau la samavolnicii pe teritoriul Japoniei, Coreei de sud, Filipinelor şi Europei occidentale.

Incă înaintea celui de al doilea război mondial erau răspîndite lozincile „apărarea împotriva comunismului", „lupta împotriva comunismului", cu ajutorul cărora unii încercau să camufleze asemenea unei perdele de fum, tendinţele cutărui sau cutărui stat spre dominaţia mondială. Fireşte că imperialiştii nutresc o ură feroce împotriva ţărilor socialismului. Insă ei ştiu de asemenea că ţările socialismului — puternice, unite într-un singur tot — sînt invincibile. De aceea în prezent, principala activitate a imperialismului american urmăreşte de fapt, sub pretextul luptei împotriva comunismului, să împileze propriul său popor, să se amestece brutal în treburile ţărilor situate în vasta zonă dintre statele socialiste şi Statele Unite şi să le subordoneze controlului lor.

Această activitate a imperialismului american stîrneşte pretutindeni împotrivire, adînceşte pe zi ce trece toate contradicţiile interne caracteristice sistemului capitalist. Statele şi popoarele care au cunoscut şi cunosc împilarea colonialismului înţeleg tot mai bine că imperialismul american este în prezent colonialistul cel mai mare, cel mai lacom. Un număr tot mai mare de ţări din Asia şi Africa care au dobîndit independenţă naţională urmează politica păcii şi neutralităţii, refuză să participe la blocurile militare agresive americane, fapt care limitează mult expansiunea colonială a imperialismului american. Un număr tot mai mare de state occidentale îşi dau seama treptat de tabloul real al răului pe care-l aduce politica expansiunii şi refuză să se lase înhămate la carul de război al S.U.A.; tendinţa spre neutralitate care aprobă coexistenţa paşnică cu ţările socialismului capătă de asemenea pe zi ce trece o dezvoltare tot mai mare. Cei doi aliaţi principali ai S.U.A. — Anglia şi Franţa — au încercat cu ajutorul forţei americane să-şi menţină interesele dobîndite înainte. In realitate însă, urmînd politica americană a cursei înarmărilor şi a pregătirii războiului, ele nu au făcut altceva decît să deschidă calea penetraţiei influenţei americane. Povara grea a cheltuielilor militare împiedică pe zi ce trece, tot mai serios dezvoltarea economică a acestor ţări. Aceasta a intensificat nemulţumirea şi rezistenţa principalilor aliaţi ai S.U.A. faţă de monopolul şi dictatul american şi a adîncit îndeosebi contradicţiile anglo-americane. In acelaşi timp masele populare din ţările occidentale pronunţîndu-se împotriva politicii americane a cursei înarmărilor şi a pregătirilor de război lărgesc zi de zi mişcarea pentru pace şi democraţie. Poporul american începe şi el să înţeleagă că această politică îi aduce o povară grea şi primejdia unui război.

Pînă şi în cercurile guvernante din S.U.A. sînt oameni mai mult sau mai puţin lucizi care încep să-şi dea seama că politica războiului nu este nicidecum în avantajul Americii. In politica externă a cercurilor guvernante din Anglia şi Franţa se observă contradicţii şi dezorientare. Deşi sub influenţa situaţiei internaţionale generale care s-a creat în prezent Anglia şi Franţa exprimă într-o anumită măsură năzuinţa spre coexistenţă paşnică, încercînd însă să-şi menţină privilegiile lor coloniale, ele nu doresc să renunţe la politica ameninţărilor militare împotriva mişcării de eliberare naţională. Aceasta s-a manifestat deosebit de grăitor în evenimentele care au avut loc după naţionalizarea de către guvernul egiptean a Companiei Canalului de Suez. Guvernele englez şi francez încearcă să încalce printr-un amestec pe calea armelor suveranitatea sfîntă a Egiptului şi să acapareze din nou Canalul de Suez. S.U.A. pe de o parte sprijină acţiunile agresive ale Angliei şi Franţei, iar pe de alta intenţionează să profite de un prilej oportun pentru a le priva de interesele lor în Orientul Mijlociu. Lupta împotriva politicii agresive a imperialismului, dusă de ţările independente din punct de vedere naţional ale Orientului Mijlociu, se ascute. Cele mai largi simpatii ale întregii lumi sînt de partea Egiptului. Cercurile cele mai largi ale opiniei publice din lumea întreagă se pronunţă pentru rezolvarea paşnică a problemelor litigioase legate de Canalul de Suez. Dacă Anglia şi Franţa nu vor păşi pe calea rezolvării paşnice a problemelor litigioase, ci vor recurge la amestecul armat, aceasta nu numai că va stîrni rezistenţa eroică a poporului egiptean şi a popoarelor ţărilor arabe, dar va provoca totodată, în mod inevitabil, împotrivirea hotărîtă a maselor largi populare din întregul lagăr al socialismului, din Asia, Africa, America Latină, din ţările occidentale, precum şi împotrivirea hotărîtă a maselor largi populare din Anglia şi Franţa. Lumea merge spre pace. Politica amestecului armat în problema Canalului de Suez şi în alte probleme legate de mişcarea pentru independenţa naţională nu se poate termina decît printr-un eşec total.

Fără îndoială că imperialismul va crea o situaţie încordată şi de acum înainte, va asupri toate popoarele acolo unde acest lucru este posibil. Fără îndoială că primejdia unui război continuă să existe. Dacă în această privinţă am pierde vigilenţa am săvîrşi o greşeală. In lupta pentru pace şi progres omenirea va trebui să meargă în mod inevitabil pe o cale sinuoasă, însă tendinţa generală a evoluţiei mondiale duce la un viitor luminos. Este suficient ca toate ţările socialismului şi forţele păcii şi democraţiei din toate ţările să se unească şi să depună eforturi comune şi cauza luptei pentru o pace trainică în întreaga lume, pentru progresul omenirii va fi încununată neîndoielnic de victorie.

Linia noastră fermă în problemele internaţionale este lupta pentru pace în întreaga lume şi pentru progresul omenirii. In ultimii cîţiva ani am obţinut anumite succese în această privinţă.

In lupta sa revoluţionară poporul chinez a primit sprijin din partea lagărului păcii, democraţiei şi socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică. Curînd după constituirea sa, Republica Populară Chineză a încheiat Tratatul de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală cu marea Uniune Sovietică. Faptele din anii care au trecut arată că marea alianţă dintre China şi Uniunea Sovietică este un important bastion al păcii în Extremul Orient şi în întreaga lume.

Uniunea Sovietică a acordat un ajutor uriaş construcţiei socialiste în ţara noastră; un mare ajutor în această privinţă l-au acordat de asemenea ţările socialiste din Europa răsăriteană şi Asia. Poporul chinez nu va uita niciodată acest ajutor tovărăşesc din partea ţărilor frăţeşti. Acest ajutor ne-a fost necesar atît în trecut, cît şi în prezent şi ne va fi necesar şi în viitor. Unitatea şi prietenia dintre China şi marea Uniune Sovietică şi celelalte ţări socialiste, bazate pe ţeluri comune şi ajutor reciproc, sînt veşnice şi indestructibile. Intărirea, consolidarea continuă a acestei unităţi şi prietenii reprezintă pentru noi cea mai înaltă datorie internaţionalistă, baza politicii externe a ţării noastre.

China a simţit pe propria ei piele nenorocirile colonialismului. Teritoriul ei — insula Taivan — se mai găseşte încă sub controlul S.U.A. Poporul chinez nutreşte o simpatie profundă şi acordă sprijin activ tuturor popoarelor asuprite şi statelor care sînt victime ale agresiunii în lupta lor împotriva colonialismului, pentru apărarea independenţei lor naţionale. Fiecare victorie în această luptă în Asia, Africa sau America Latină va întări şi mai mult forţele păcii.

In istoria, situaţia şi năzuinţele sale China are foarte multe elemente comune cu ţările Asiei şi Africii care au scuturat de curînd dominaţia colonialismului. In relaţiile internaţionale în general şi, în primul rînd în relaţiile dintre părţi, sîntem animaţi de dorinţa comună de a duce o politică de respectare reciprocă a integrităţii teritoriale şi suveranităţii, de neagresiune, neamestec în treburile interne, de egalitate şi avantaj reciproc şi coexistenţă paşnică. Toate aceste năzuinţe comune sînt întruchipate în cele cinci principii, proclamate pentru întîia oară de China şi India. Pe baza acestor principii noi am şi stabilit relaţii de prietenie şi colaborare cu multe ţări din Asia şi Africa, contribuind prin aceasta la stabilirea păcii în întreagă această zonă. Pe baza acestor cinci principii noi căutăm să obţinem stabilirea unor relaţii de bună vecinătate în primul rînd cu toate statele limitrofe. Intre noi şi aceste ţări există o profundă prietenie tradiţională, nu sînt nici un fel de probleme litigioase de nerezolvat. Intre noi şi anumite ţări vecine există o serie de probleme, moştenire a istoriei. Imperialiştii încearcă să folosească această situaţie pentru a tulbura şi împiedica stabilirea şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre noi. Dar aceste încercări sînt sortite eşecului. Toate problemele dintre noi şi ţările vecine pot fi rezolvate prin tratative paşnice pornind de la cele cinci principii. Crearea şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie între noi şi statele vecine corespunde atît intereselor noastre, cît şi intereselor lor.

Ţara noastră a stabilit deja relaţii normale cu o serie de ţări vest-europene.

Ţara noastră este gata să stabilească relaţii diplomatice normale cu oricare stat cu care nu are încă astfel de relaţii. Stabilirea unor astfel de relaţii corespunde intereselor ambelor ţări.

Politica noastră de coexistenţă paşnică bazată pe cele cinci principii, se extinde asupra tuturor statelor, fără excepţie. Sîntem gata să ducem această politică şi faţă de S.U.A. Dar S.U.A. manifestă în mod invariabil o atitudine ostilă faţă de noi. Ele au cotropit insula noastră Taivan, strecoară la noi agentura secretă pentru desfăşurarea activităţii subversive. Duc faţă de noi politica embargoului şi se străduiesc din răsputeri să ne înlăture de la participarea la problemele internaţionale, privîndu-ne în mod grosolan de locul nostru legitim în O.N.U. Cu toate acestea guvernul nostru depune eforturi pentru a rezolva pe calea tratativelor paşnice, toate problemele litigioase cu S.U.A. Am propus în repetate rînduri să se organizeze o conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe ai R. P. Chineze şi S.U.A. pentru a rezolva problema destinderii şi lichidării încordării în regiunea insulei Taivan. Aceste eforturi ale noastre nu urmăresc decît slăbirea încordării internaţionale. Ele nu înseamnă nicidecum că ne-am împăcat cu agresiunea. Intreaga lume ştie că poporul nostru este gata să facă orice sacrificii pentru a apăra securitatea şi independenţa patriei noastre. Dar politica guvernului S.U.A. faţă de statul nostru nu este nici astăzi rezonabilă şi realistă. Ce rezultate are această atitudine? In ciuda uneltirilor criminale ale imperialiştilor americani împotriva patriei noastre, şi în ciuda încercărilor de a ne izola, existenţa marii Chine noi este de neclintit. Dreptatea şi simpatiile maselor largi din lume sînt de partea noastră. Nu ţara noastră, ci imperialiştii americani s-au dovedit a fi izolaţi în lume. Dacă imperialismul american nu vrea să sufere şi pe viitor înfrîngeri, singura soluţie pentru el este de a adopta o poziţie rezonabilă şi realistă faţă de ţara noastră. Aceasta nu mai este un secret nici pentru americani.

Poporul chinez ca şi toate popoarele lumii are nevoie de pace. Toate popoarele doresc întărirea relaţiilor economice şi culturale şi a legăturilor de prietenie. In anii care au trecut, poporul ţării noastre a participat susţinut la activitatea internaţională îndreptată spre întărirea păcii în lumea întreagă, a dezvoltat activ un schimb economic şi cultural cu diferite popoare, a întărit legăturile cu organizaţiile de masă şi cu diferiţi militanţi pe tărîm obştesc din diverse ţări. Deşi în această privinţă ne-am izbit de numeroase dificultăţi, create în mod artificial, numărul prietenilor noştri din străinătate devine tot mai mare. Faptele confirmă că nu noi sîntem aceia care ne-am izolat după cortina de fier. Porţile noastre sînt larg deschise tuturor.

Toate cele arătate mai sus reprezintă politica noastră fundamentală în problemele internaţionale. Vom traduce în viaţă şi pe viitor această politică.

VI. Conducerea de partid

In perioada dintre Congresele al VII-lea şi al VIII-lea ale partidului, în urma victoriei revoluţiei şi a schimbărilor care au avut loc în situaţia ţării, s-au petrecut mari schimbări şi în situaţia partidului însuşi. El a devenit un partid care conduce puterea politică în întreaga ţară şi se bucură de un prestigiu uriaş în rîndurile maselor populare. Componenţa partidului a crescut şi s-a îmbunătăţit. In rîndurile sale se numără în prezent 10.730.000 membri, dintre care 14 la sută muncitori, 69 la sută ţărani şi 12 la sută intelectuali. Există organizaţii de partid în toate colţurile ţării, şi în rîndurile tuturor naţionalităţilor. Majoritatea covîrşitoare a membrilor de partid s-au călit în măreaţa luptă revoluţionară. Chiar noii membri de partid, care au intrat în rîndurile sale după anul 1949 şi care reprezintă peste 60 la sută din numărul total al membrilor, sînt în cea mai mare parte fruntaşi şi activişti crescuţi în lupta revoluţionară de masă şi în munca socialistă din ultimii ani. In general vorbind legăturile partidului cu masele populare au devenit mai strînse, iar experienţa sa de muncă a devenit mai bogată şi mai multilaterală. Coeziunea partidului s-a întărit mai mult ca oricînd.

Am mai spus că fără dictatura proletariatului cauza socialismului în ţara noastră ar fi de neconceput, iar dictatura proletariatului se exercită prin conducerea de către partidul comunist — partidul politic al proletariatului. Forţa conducerii exercitată de Partidul Comunist Chinez constă în aceea că el stăpîneşte arma ideologică — marxism-leninismul — o linie politică şi organizatorică justă, o bogată experienţă de luptă şi de muncă, sintetizează cu pricepere înţelepciunea întregului popor şi o transformă într-o voinţă unică şi acţiune organizată. Ca şi în trecut şi în viitor, pentru a asigura statului nostru o conducere eficace a complicatelor probleme interne şi internaţionale, este necesar să existe un astfel de partid conducător. Pornind de la experienţa practică toate păturile populaţiei şi toate partidele democratice recunosc acest lucru.

Un număr extrem de mic de tovarăşi au încercat însă să slăbească rolul conducător al partidului în construcţia socialistă.

Problema conducerii de către partid, a elaborării politicii şi liniei în toate domeniile activităţii de stat era confundată de ei cu probleme pur tehnice. Ei considerau că partidul nu cunoaşte încă astfel de probleme tehnice şi de aceea nu trebuie să desfăşoare o muncă de conducere în legătură cu aceste probleme, că ei pot lua hotărîri şi acţiona după bunul lor plac. Noi am condamnat aceste vederi greşite. Partidul trebuie şi poate să joace un rol conducător în orice muncă în domeniul ideologiei şi politicii şi în elaborarea diferitelor directive. Fireşte că aceasta nu înseamnă că partidul trebuie să ia asupra sa întreaga muncă şi să se amestece în toate; aceasta nu înseamnă de asemenea că partidul se poate mulţumi numai cu rolul de observator lăturalnic în problemele pe care nu le cunoaşte. Partidul cere cadrelor noastre şi membrilor de partid să înveţe cu perseverenţă pentru a-şi însuşi acele domenii ale muncii lor, pe care nu le cunosc. Cu cît vom învăţa mai mult, cu atît vom conduce mai bine.

După cum am spus mai sus, linia dusă de partidul nostru după Congresul al VII-lea este justă şi acest lucru a fost deja confirmat de fapte. Nu s-ar putea spune că partidul nostru nu va mai avea nici un fel de greutăţi, că el nu va mai săvîrşi greşeli în înfăptuirea sarcinilor actuale tot mai complicate. In opera de transformare socialistă, a construcţiei socialiste şi în viaţa politică a ţării noi am avut lipsuri, precum şi greşeli vremelnice şi parţiale. De asemenea, nu se poate spune că în afacerile noastre internaţionale n-au fost nici un fel de lipsuri şi greşeli. De aceea, una din sarcinile conducerii de partid este studierea şi analizarea greşelilor săvîrşite în trecut, tragerea de învăţăminte pentru ca partidul să săvîrşească greşeli mai puţine în munca sa viitoare, să nu repete greşelile săvîrşite şi să preîntîmpine prin toate mijloacele ca greşelile neînsemnate să devină greşeli mari.

Problema fundamentală ca partidul nostru să poată înfăptui şi în viitor o conducere justă şi sănătoasă constă în micşorarea prin toate mijloacele a greşelilor organizaţiilor de partid şi membrilor de partid în domeniul ideologiei. In partidul nostru are loc lupta dintre ideile juste şi greşite, dintre liniile juste şi cele greşite. Această luptă este o reflectare a luptei de clasă şi a diferitelor fenomene sociale. In ţara noastră mica burghezie constituia majoritatea. Starea de spirit a acestei clase exercită asupra noastră o influenţă şi presiune permanentă; burghezia exercită de asemenea neîncetat o influenţă asupra noastră în diferite domenii. Partidul trebuie să desfăşoare în permanenţă munca educativă în rîndurile sale neadmiţînd ca ideologia burgheză şi mic burgheză să aducă prejudicii purităţii politicii partidului nostru. Dar greşelile noastre au nu numai rădăcini sociale, ci şi gnoseologice. Cine nu înţelege că o părere justă poate fi numai oglindirea obiectivă şi multilaterală a realităţii, cine apără cu încăpăţînare în munca sa concepţiile sale subiectiviste, unilaterale, acela poate săvîrşi greşeli mari şi mici, în ciuda tuturor bunelor sale intenţii. De aceea, pentru a evita greşelile este necesar să se cunoască în mod just realitatea obiectivă şi să se arate în mod precis adevărul.

Avînd în vedere că nouă zecimi din membrii partidului nostru au fost primiţi în rîndurile sale după Congresul al VII-lea, sîntem de părere că nu va fi lipsit de importanţă practică să ne referim pe scurt la experienţa principală din istoria partidului care arată cum linia justă a învins cu succes pe cea greşită.

In istoria de 35 de ani, partidul nostru a săvîrşit de patru ori greşeli serioase de la linia partidului, şi anume: linia oportunistă de dreapta a lui Cen Du-siu în prima jumătate a anului 1927 şi, de trei ori, în cursul următorilor şapte ani prin linia oportunistă „de stînga". In cei 21 de ani, de la conferinţa din ianuarie 1935 de la Izuni a C.C. al partidului, partidul nostru sub conducerea C.C., în frunte cu tovarăşul Mao Ţze-dun, n-a săvîrşit însă greşeli în linia partidului. Prin ce se explică la urma urmei această schimbare istorică? Este cu totul evident că aceasta nu poate fi explicat numai prin faptul că partidul a avut o istorie îndelungată, prin experienţa sa, deoarece greşelile săvîrşite în anii 1931—1934 au fost mult mai serioase decît greşelile celor două devieri „de stînga" anterioare; aceasta nu poate fi explicat de asemenea numai prin directivele nesatisfăcătoare ale conducătorilor în cutare sau cutare perioadă de timp, deoarece ulterior majoritatea conducătorilor care au săvîrşit greşeli au lucrat bine. Din istoria partidului nostru se poate trage următoarea concluzie: Greşelile săvîrşite sînt strîns legate de experienţa partidului şi de selecţionarea conducătorilor partidului dar şi mai importantă este problema dacă masele largi ale membrilor de partid, şi în primul rînd cadrele superioare de partid, vor reuşi sau nu, pornind de la poziţiile, concepţiile şi metodele marxist-leniniste, să sintetizeze experienţa luptei, să apere adevărul şi să înlăture greşelile, ceea ce constituie principalul criteriu care stabileşte nivelul conştiinţei marxist-leniniste a cadrelor de partid. Cu cît este mai înalt nivelul conştiinţei marxist-leniniste a cadrelor de partid cu atît mai înaltă este priceperea lor de a deosebi părerile juste de cele greşite, pe conducătorii buni de cei răi, cu atît mai profundă este priceperea lor de a munci.

In ciuda faptului că în perioada dinainte de anul 1934, partidul a acumulat o experienţă bogată, organele sale conducătoare din acea vreme nu studiau eficient această experienţă. Deşi ele au respins în repetate rînduri linia greşită, totuşi în fapt ele se rezumau la a sancţiona pe conducătorii care au săvîrşit greşeli, nu analizau în modul cuvenit aceste greşeli şi rădăcinile lor gnoseologice şi deci n-au putut să ajute pe activiştii de partid să-şi ridice nivelul conştiinţei. In special oportuniştii „de stînga" care au dominat în partid din 1931—1934 în fruntea cărora se aflau tovarăşii Van Nin, Bo Gu şi alţii, nu numai că n-au tras învăţăminte din greşelile în aplicarea liniilor anterioare, ci în virtutea concepţiilor lor dogmatice şi a stilului de muncă fără apel au permis ca greşelile subiectiviste şi sectare să ia proporţii nemaiîntîlnite în istoria partidului. Ei nu ţineau seamă deloc de situaţia reală a claselor în ţară, nu luau în considerare raportul obiectiv dintre forţele lor şi forţele duşmanului, urmau o orientare deosebit de aventuristă atît din punct de vedere politic cît şi militar. In ce priveşte viaţa internă de partid, ei au subminat în întregime

(Continuare în pag. 4-a)

Raportul politic al C. C. al Partidului Comunist Chinez prezentat de Liu Șao-ți, secretar al Comitetului Central

(Urmare din pag. 3-a)

democrația internă de partid și au desfășurat o luptă excesivă în sînul partidului. Activitatea lor greșită de conducere a dus la o gravă îngrădire în lupta revoluționară și la pierderea a proape a 90 la sută din efectivul Armatei Roșii și a bazelor de sprijin revoluționare, la nimicirea aproape în întregime a organizațiilor de partid și organizațiilor revoluționare conduse de partid ce se aflau în regiunile dominației gomindaniste.

O altă situație s-a creat după anul 1935. Cotitura survenită în partid în anul 1935 a fost în esență rezultatul faptului că majoritatea cadrelor de conducere ale partidului au tras învățăminte din înfrîngeri, au acumulat experiență și și-au ridicat nivelul de conștiință. După aceasta însă C.C. al partidului nu a aplicat deloc sancțiuni serioase tovarășilor pentru greșelile săvîrșite ci a continuat ca și pînă atunci să-i numească în posturi de conducere corespunzătoare, așteptă cu răbdare și îi ajută ca să-și dea seama cu adevărat de greșelile lor. Paralel cu aceasta C.C. al partidului ajuta sistematic pe activiștii întregului partid să-și însușească treptat teza marxist-leninistă cu privire la îmbinarea teoriei cu practica și teza cu privire la faptul că concepțiile noastre subiective corespund în mod necesar cu realitatea obiectivă. Datorită îmbunătățirii simțitoare a muncii ideologice și organizatorice activitatea partidului a luat o dezvoltare rapidă. Pentru a acorda ajutor tuturor activiștilor de partid, printre care și tovarășilor care au săvîrșit greșeli, pentru studierea conștiincioasă a experienței istorice a partidului, însușirea metodelor juste de gîndire și munca menită să reducă numărul greșelilor în muncă, după șapte ani de la conferința din Țzuni C.C. al partidului a desfășurat în întregul partid cunoscuta „mișcare pentru îmbunătățirea stilului" îndreptată împotriva subiectivismului, sectarismului și a schemelor șablon în munca de partid, a organizat activiștii partidului pentru ca ei în cadrul acestei mișcări, pornind de la practică, concepțiile și metodele marxist-leniniste, să efectueze o verificare minuțioasă a ideologiei și activității lor, precum și o verificare a muncii de conducere duse de partid în domeniul ideologic, politic și organizatoric, să desfășoare o critică și auto-critică ascuțită.

Datorită acestui fapt a crescut furtunos nivelul conștiinței marxiste a multor activiști, a crescut capacitatea lor de a deosebi ce este just și ce nu este just înlăuntrul partidului. Numeroși activiști și-au dat seama de greșeala dogmatismului care consta în ruperea de realitate, și de greșeala empirismului care consta în ruperea de teorie, ei și-au însușit un nou stil în muncă bazat pe legătura cu masele, pe cercetare și studiu, pe o abordare concretă a problemelor. Activitatea lor, atît înlăuntrul partidului cît și în afara lui, a început să corespundă într-o mai mare măsură realității obiective.

Experiența din istoria partidului nostru, despre care s-a vorbit mai sus, confirmă întrutotul faptul că învingerea subiectivismului în gîndire constituie un mijloc de cea mai mare importanță pentru asigurarea dezvoltării cu succes a activității partidului și pentru preîntîmpinarea unor mari greșeli.

In prezent în concepțiile și în munca activiștilor noștri există ca și înainte serioase greșeli subiectiviste, ceea ce aduce mari prejudicii activității noastre, care ar putea fi evitate. In prezent ne aflăm în condiții noi și în fața noastră stau sarcini noi. Ne revine să rezolvăm o serie întreagă de probleme mai complicate, nemaiîntîlnite în trecut. In aceste condiții dacă noi nu vom ridica prin toate mijloacele nivelul conștiinței marxist-leniniste, dacă nu ne vom însuși noi cunoștințe, dacă nu vom studia temeinic noi specialități, ci ne vom mulțumi cu ridicarea în slavă a victoriilor noastre, în mod inevitabil vor apare greșeli subiectiviste. Paralel cu aceasta numărul uriaș de noi membri care s-au încadrat în partidul nostru n-au căpătat încă o călire suficientă marxist-leninistă și pot deveni lesne o pradă a subiectivismului și dogmatismului.

Pentru a duce o luptă eficace împotriva subiectivismului trebuie ridicat sistematic nivelul marxist-leninist în partidul nostru. In primul rînd trebuie să intensificăm serios studierea sistematică a marxism-leninismului de către cadrele de activiști și înainte de toate de către activiștii cu munci de răspundere pentru ca ei să poată în lumina poziției, concepțiile și metodele marxism-leninismului pentru studierea și rezolvarea problemelor din viața practică, să-și dezvolte capacitatea de a se orienta în condiții complicate și să descopere adevărul, să învețe să aplice teoria marxist-leninistă pentru studierea și generalizarea experienței activității lor și să găsească în această experiență legile dezvoltării fenomenelor concrete. In al doilea rînd trebuie intensificată educarea maselor largi de noi membri ai partidului în spiritul unității între teorie și practică pentru ca ei să înțeleagă treptat poziția, modul de a privi problemele și metoda marxism-leninismului, să-și însușească cunoștințele fundamentale ale teoriei generale ale marxism-leninismului, ale istoriei partidului și actualității socialiste și construcției socialiste din țara noastră, să înțeleagă răul subiectivismului — atît al dogmatismului cît și al empirismului ; este deosebit de important ca în rîndurile noastre să se intensifice munca de educare a noilor membri ai partidului din rîndul intelectualității. In al treilea rînd trebuie intensificată munca teoretică în partid. Trebuie să se concentreze neîntîrziat forțele necesare ale oamenilor de știință care se ocupă cu studierea marxism-leninismului [illegible] pentru studierea [illegible]

construirea socialismului în țara noastră, pentru studierea problemelor internaționale ale zilelor noastre, tezelor fundamentale ale marxism-leninismului, precum și a ramurilor științelor strîns legate de acestea, pentru ca această activitate de cercetări științifice să corespundă cerințelor urgente ale muncii practice actuale a partidului, cerințelor educației marxist-leniniste a maselor largi de membri ai partidului și tineretului în spiritul unității între teorie și practică.

In scopul luptei efective împotriva subiectivismului noi trebuie să înfăptuim de asemenea o serie de măsuri pentru îmbunătățirea muncii practice în partid.

Toate organele conducătoare de partid trebuie să intensifice munca de cercetare și studiere a situației reale. Toate greșelile săvîrșite în munca de partid în ultimii cîțiva ani — conservatorismul de dreapta, avîntul pripit în problemele și metodele administrative, au fost o consecință a faptului că starea reală a lucrurilor și experiența maselor au fost studiate necorespunzător, greșit. La un număr destul de mare de activiști de partid ca și la unii lucrători ai instituțiilor de stat, despre care s-a vorbit anterior, a început să se manifeste o atitudine de îngîmfare și automulțumire ; asemenea activiști de partid preferă să stea la ei în instituții, [illegible] directive pe linie politică pornind de la părerile lor subiective ; ei nu vor să se coboare, să-și plece urechea la glasul maselor, [illegible] hotărîrilor [illegible] în practică justețea acestor hotărîri, nu vor să studieze necontenit ce este nou și să sprijine dezvoltarea noului. Partidul trebuie să-i învețe pentru ca ei să-și dea seama mai bine de pagubele pe care le aduce munca subiectivismul lor. Partidul trebuie să-i ajute să învețe cum să desfășoare conștiincios în mase munca pentru verificarea și studierea situației, să-i ajute să-și însușească metoda de muncă după principiul „a învăța de la mase și a învăța masele" [illegible]

[illegible]

Proiectul de Statut al Partidului Comunist Chinez, prezentat de Comitetul Central, acordă o mare atenție problemei întăririi conducerii colective și lărgirii democrației interne de partid.

Den Siao-pin va da explicații amănunțite la acest proiect și de aceea, nu este nevoie ca să mă opresc asupra lui. Proiectul de Statut conține o serie de noi teze despre întărirea conducerii colective și lărgirea democrației interne de partid [illegible]. Proiectul de Statut prevede de asemenea introducerea sistemului de reprezentare permanentă pentru congresele de partid de toate gradele — de la județ și mai sus — și stabilirea convocării sesiunilor congreselor odată pe an. Toate acestea luate împreună vor contribui neapărat la [illegible] activității tuturor organizațiilor și membrilor de partid.

Desigur, lărgirea democrației interne de partid nu slăbește cîtuși de puțin, ci dimpotrivă, întărește centralismul necesar de partid ; dezvoltarea inițiativei creatoare a membrilor de partid, nu slăbește cîtuși de puțin, ci dimpotrivă, întărește disciplina rîndurilor lui. In același timp, principiul conducerii colective în partidul nostru nu neagă de fel necesitatea răspunderii personale și a rolului important al conducătorilor [illegible]

că conducătorul partidului nostru, tov. Mao Tze-dun, are rolul de mare cîrmaci al revoluției noastre și se bucură de un înalt prestigiu în întregul partid și în rîndurile întregului popor, nu numai pentru faptul ca el îmbina cu pricepere adevărul universal al marxism-leninismului cu practica concretă a revoluției chineze, ci și pentru faptul că are o încredere nestrămutată în forțele și înțelepciunea maselor, este pentru „linia maselor" în munca de partid și apără ferm principiile democrației de partid și ale conducerii colective.

Atitudinea justă față de tovarășii care au săvîrșit greșeli constituie una din condițiile necesare ale conducerii juste a partidului.

A sancționa sever pe tovarășii care au săvîrșit greșeli și a-i exclude chiar din partid — toate acestea se pot face foarte ușor. Or, dacă nu se rezolvă problemele ideologice care au fost cauza comiterii greșelilor, sancționarea severă nu numai că nu poate garanta partidul de repetarea greșelilor făcute anterior, ci poate duce chiar la greșeli și mai grave. Incepînd cu anul 1927, în perioada cînd în partidul nostru domina linia oportunistă de stînga, metoda „luptei aspre" și a „loviturii necruțătoare" folosită în lupta internă de partid, nu a dus decît la aceea că în partid a devenit imposibil să distingi adevărul de neadevăr. Viața de partid a devenit moartă. Forța vitală a partidului a avut de suferit, cauzei partidului i s-au adus prejudicii serioase.

După ce C.C. al partidului, în frunte cu tovarășul Mao Tze-dun, a îndreptat greșelile făcute în baza liniei oportuniste a tovarășilor Van Min, Bo Gu și alții, s-a pus capăt formei nejuste a luptei interne de partid.

In lupta internă de partid este necesar înainte de toate să se facă o strictă delimitare între problemele a ce este just și ce este nejust înlăuntrul partidului și între problemele privitoare la contrarevoluționari, renegați și alți sabotori care s-au strecurat în rîndurile lui.

Față de elementele contrarevoluționare, lepădături de clasă care desfășoară o activitate perseverentă de sciziune și de subminare înlăuntrul partidului și față de elementele incorigibile, descompuse din punct de vedere moral, care s-au strecurat în rîndurile partidului, partidul trebuie să adopte o poziție hotărîtă și să-i izgonească din rîndurile sale. In rîndurile noastre au pătruns într-adevăr contrarevoluționari și alți sabotori. Noi am curățit partidul într-o anumită măsură de aceștia. Ne vom îndrepta și în viitor atenția spre a le bara calea și a scăpa de ei. Dar faptele arată că asemenea elemente nu constituie decît o minoritate infimă. După ce partidul a început să îndrume puterea de stat, în partid au început să apară într-o oarecare măsură mai des asemenea fenomene ca delapidări, încălcarea legilor și a disciplinei și descompunerea morală ; este necesar ca asemenea fenomene grave să fie curmate cu hotărîre. Noi am dus lupta de masă împotriva delapidărilor și a risipei, împotriva încălcării legilor și a disciplinei, iar apoi am lichidat blocul antipartinic Gao Gan — Jao Su-ș', care încercase să acapareze prin complot conducerea în partid și în stat. Pe viitor noi trebuie să ducem în mod regulat lupta ideologică și să luăm măsuri disciplinare împotriva fenomenelor de descompunere, să curățăm sistematic partidul de elementele incorigibile, descompuse.

Față de tovarășii însă, care au săvîrșit greșeli în muncă din cauza înțelegerii nejuste a problemei, partidul s-a călăuzit cu hotărîre și neabătut de principiul „a sancționa pentru trecut ca învățătură pentru viitor, a trata pentru a salva bolnavul", precum și de principiul „a ajuta la înțelegerea problemelor ideologice și a obține unirea cu tovarășii", punînd totodată accentul pe educația ideologică și neadmițînd sancționarea pripită. Este necesar ca bazîndu-ne pe fapte, în căutarea adevărului să criticăm părerile greșite ale acestor tovarăși și să analizăm cauzele greșelilor lor. Scopul acestui lucru este de a le ajuta și de a realiza unirea cu ei pe mai departe în vederea colaborării în muncă. Deși un tovarăș care a săvîrșit o greșeală gravă în muncă trebuie să primească sancțiunea cuvenită sau să fie schimbat în muncă în modul corespunzător, el trebuie totuși să fie ajutat tovărășește și cu răbdare ca să-și îndrepte greșeala în scopul realizării unirii. In ultimă instanță, tovarășului care a săvîrșit greșeala, numai în cazul cînd greșeala săvîrșită de el poate fi corectată în rîndurile partidului și dacă el însuși dorește s-o îndrepte, trebuie să i se dea posibilitatea s-o îndrepte, menținîndu-l în rîndurile partidului și nu trebuie să se facă abuz de drepturile organizației și să se dea o pedeapsă necorespunzătoare greșelii. Și dimpotrivă, dacă greșelile cu caracter ideologic sînt corectate prin metode simple, grosolane, în acest caz nu numai că nu se va reuși să fie rezolvate problemele ideologice, nu numai că greșelile pot fi repetate, ci în mod inevitabil se vor aduce prejudicii atmosferei relațiilor tovărășești în partid și simplele divergențe pot să se transforme chiar într-o sciziune organizatorică.

Ridicînd pregătirea și conștiința marxist-leninistă, intensificînd verificarea și studierea situației reale, lărgind democrația internă de partid, îmbunătățind situația în domeniul muncii organizatorice și folosind o atitudine justă față de greșelile în muncă, partidul va obține neapărat întărirea fermă a unirii și unității rîndurilor sale. Unirea și unitatea partidului corespund fără îndoială nu numai propriilor lui interese, ci și intereselor întregii clase muncitoare și ale întregului popor, deoarece partidul este sîmburele conducător al întregii clase muncitoare și al maselor populare din țara noastră.

Trebuie să unim trainic întregul partid, pentru ca la rîndul său să unim trainic întreaga clasă muncitoare și masele populare din întreaga țară. Izvorul tuturor forțelor noastre constă în aceea că noi știm să ne sprijinim cu fermitate pe forța clasei muncitoare și a maselor populare. In scopul construirii unui măreț stat socialist în țara noastră, trebuie să depunem eforturi maxime în întărirea continuă a coeziunii partidului cu masele.

Masele cele mai largi din țara noastră s-au organizat. Diferitele organizații de masă reprezintă cureaua de transmisie necesară care leagă partidul de mase. In afară de cooperativele sus menționate, organizate de țărani, principalele organizații de masă sînt sindicatele, organizațiile de tineret și de femei.

In prezent, organizațiile sindicale din țara noastră, care numără în rîndurile lor 12 milioane de membri, au un rol important în construcția țării. Partidul trebuie să întărească conducerea sindicatelor și să ridice prin sindicate clasa muncitoare din țara noastră la nivelul unei clase organizate, conștiente și care dispune de cunoștințe tehnico-culturale, trebuie să unească strîns în jurul său masele largi ale muncitorilor. In construcția socialistă, organizațiile sindicale trebuie ca, pe de o parte, prin metoda convingerii și educației cu ajutorul întrecerii socialiste și a mișcării fruntașilor în producție să antreneze masele largi ale muncitorilor la lupta pentru ridicarea continuă a productivității muncii ; pe de altă parte, ele trebuie să manifeste o mare grijă față de viața maselor și, relevînd rolul maselor în realizarea controlului, să ducă cu curaj lupta împotriva oricăror manifestări de birocratism în întreprinderi : împotriva încălcării legilor și a disciplinei, a știrbirii intereselor maselor, a indiferenței față de nevoile de zi cu zi. Tendințe spre încălcarea oricăruia din cele două aspecte ale acestei sarcini, sînt greșite și trebuie să fie lichidate.

Intr-un viitor apropiat, Noua Uniune Democratică a Tineretului din China, care numără în rîndurile sale 20 milioane de membri, își va schimba denumirea în Uniunea Tineretului Comunist din China. Datorită eforturilor rodnice ale Uniunii Tineretului, în ultimii ani crește neîncetat forța de șoc a socialismului, pe seama energicilor noștri tineri muncitori, funcționari, țărani, lucrători tehnico-științifici și intelectuali, ei complectînd totodată în mod însemnat rîndurile partidului. Uniunea Tineretului trebuie ca, sub conducerea partidului, să ducă cu și mai multă energie munca organizatorică și ideologică în rîndurile membrilor Uniunii și ale maselor largi ale tineretului și să lichideze în munca sa o asemenea lipsă cînd unele organizații ale Uniunii Tineretului nu acordă atenție aplicării metodelor de muncă care corespund specificului tineresc, și nu folosesc metode de convingere și de educare în scopul activizării și dezvoltării inițiativei maselor largi de tineret.

Partidul nostru manifestă o grijă permanentă față de mișcarea pentru emanciparea femeilor și o sprijină ferm, considerînd eliberarea deplină a femeilor drept unul din țelurile principale ale cauzei noastre. Mase largi de femei din țara noastră ocupă un loc tot mai important în munca industrială și agricolă, precum și în numeroase alte profesiuni. Femeile care formează cadre de activiști cresc rapid în diferite sectoare. Partidul trebuie să sprijine și pe viitor năzuința lor spre progres, să le acorde ajutor în învingerea unor greutăți specifice, de care se lovesc în muncă ; să le acorde ajutor în ridicarea calificării lor profesionale ; să îndrepte atît înlăuntrul cît și în afara partidului concepțiile dăunătoare, care se manifestă prin dispreț față de femeie și să acorde de asemenea atenție afirmării noii morale în societate și în familie, care asigură egalitatea în drepturi ale femeilor cu bărbații și protecția mamei și copilului. Federația Femeilor Democrate din întreaga Chină, care a creat o rețea de organizații în întreaga țară, este organizația maselor largi de femei. Partidul trebuie să se preocupe de această organizație, să-i acorde ajutor în muncă și prin ea să întărească legăturile partidului cu masele de femei.

In scopul întăririi legăturilor strînse ale partidului cu masele populare este necesar să intensificăm pe viitor munca noastră în rîndurile tuturor păturilor populației ; în special, este necesară educarea perseverentă a tuturor cadrelor de activiști și a tuturor membrilor de partid în spiritul slujirii fără preget a poporului. Principalele caracteristici ale unui bun membru de partid, ale unui bun conducător, constau în aceea că el cunoaște bine condițiile de trai și de muncă ale poporului, are grijă de nevoile lui, înțelege gîndurile lui, este modest și harnic, împarte cu poporul bucuriile și necazurile, primește critica și controlul din partea poporului și nu se îngîmfează față de el ; se sfătuiește mereu cu masele, care la rîndul lor, vin cu plăcere să stea de vorbă deschis cu el. Dacă partidul nostru va fi alcătuit din asemenea comuniști, el va dispune întotdeauna de forțe nesecate și de neînvins.

Așa cum înlăuntrul țării ne bizuim pe sprijinul maselor populare, pe arena internațională ne bizuim pe sprijinul proletariatului și al popoarelor din toate țările. Fără marea solidaritate a proletariatului din toate țările și fără sprijinul forțelor revoluționare internaționale, este imposibilă victoria socialismului în țara noastră, iar dacă victoria este cucerită, va fi imposibil să o consolidăm fără aceasta.

Trebuie să întărim și pe viitor solidaritatea frățească cu partidele comuniste și muncitorești din toate țările ; în afară de aceasta este necesar să continuăm studierea experienței Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și partidelor comuniste ale altor țări în ce privește revoluția și construcția. Trebuie să avem o atitudine plină de dragoste și modestie față de oricare dintre partidele frățești, trebuie să luptăm cu hotărîre împotriva oricăror manifestări ale devierilor primejdioase ale șovinismului de mare putere și ale naționalismului burghez.

Revoluția chineză constituie o parte a revoluției proletare internaționale. Toate succesele noastre cuprind și succesele luptei clasei muncitoare și a poporului muncitor din diferite țări ; Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez transmite sincere mulțumiri și un salut partidelor frățești din toate țările și, prin ele, clasei muncitoare și poporului muncitor din toate țările și le asigură că vom fi întotdeauna solidari cu ele.

Fie ca toți membrii partidului nostru să fie întotdeauna uniți ca un monolit ! Vom fi uniți cu masele populare din țara noastră, cu clasa muncitoare din toate țările și cu popoarele din întreaga lume ! Măreața noastră cauză a socialismului va învinge neapărat ; nu există forțe în lume care să poată împiedica victoria noastră !

(Raportul tovarășului Liu Șao-ți a fost întrerupt în repetate rînduri de aplauze furtunoase, prelungite).

Ședințele din 17 septembrie

(Urmare din pag. 1-a)

dele socialiste. Pe noi ne leagă multe lucruri. R. D. Germană și R. P. Chineză fac parte din același lagăr, sînt unite prin legături de prietenie și colaborare cu P.C.U.S. și cu Comitetul său Central leninist.

In istoria Germaniei, R. D. Germană este prima republică a muncitorilor și țăranilor. Ea este situată pe flancul de vest al lagărului democrat și de aceea îi revine o răspundere deosebit de mare. Trebuie să dovedim superioritatea sistemului socialist în cadrul unei întreceri pașnice, a spus W. Ulbricht. Și o vom face. Chezășia acestui fapt sînt entuziasmul în muncă al poporului și ajutorul țărilor frățești.

Militariștii vest-germani vor să restabilească Germania fascistă, să-și instaureze dominația în Europa. Interzicerea P. C. din Germania este un nou pas al autorităților de la Bonn care merg pe urmele lui Hitler. Sprijinind sistemul N.A.T.O., autoritățile vest-germane au mers atît de departe încît s-au situat alături de puterile occidentale împotriva Egiptului în problema Canalului de Suez. Poporul german este împotriva acestei politici. El este pentru pace. El este pentru reunificarea pașnică a țării sale. El nu este izolat în lupta pe care o duce. De partea lui sînt : Uniunea Sovietică, China și țările de democrație populară.

In încheiere, Ulbricht a dat citire salutului adresat de C.C. al Partidului Socialist-Unit din Germania, Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez.

A luat apoi cuvîntul șeful delegației Partidului Muncitoresc Romîn, Gh. Gheorghiu-Dej.

In ședința din 17 septembrie la dezbateri au luat cuvîntul Li Din-țiuan (organizația de partid din provincia Sîciuan) Van Ciji-cijun (organizația de partid din provincia Hubei), Cen Pin-sian (organizația de partid din Șanhai și alți delegați. Ei au aprobat cu toții activitatea Comitetului Central al P.C. Chinez în perioada la care se referă raportul de activitate și au sprijinit întru totul rapoartele prezentate de tovarășii Liu Șao-ți, Den Siao-pin și Ciu En-lai.

Cei care au luat cuvîntul au asigurat că organizațiile locale de partid sînt ferm hotărîte să îndeplinească toate sarcinile trasate de Partidul Comunist Chinez.

Ședința din 18 septembrie

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite : La 18 septembrie cel de-al 8-lea Congres al Partidului Comunist Chinez și-a continuat lucrările în cea de-a 4-a zi. Ședința din 18 septembrie a început cu cuvîntarea lui *Lin Te* (Organizația de Partid din provincia Hebei), care a vorbit despre problemele cooperativizării în agricultură. La tribună a urcat apoi tov *Jacques Duclos* conducătorul delegației Partidului Comunist Francez, care a transmis congresului un salut din partea comuniștilor francezi.

După Duclos au rostit cuvîntări tov *Mauro Scoccimaro*, reprezentantul comuniștilor italieni și tov. *Vaclav Kopecki*, conducătorul delegației Partidului Comunist din Cehoslovacia După aceea tov. *Pîn De-huai*, a rostit o cuvîntare consacrată problemelor apărării. Apoi au salutat congresul : tovarășii *Enver Hodja* — din partea Partidului Muncii din Albania, *D Damba* — din partea Partidului Popular Revoluționar Mongol, *Anton Iugov* — din partea Partidului Comunist din Bulgaria și *Ianos Kadar* — din partea Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

După pauză primul a luat cuvîntul *Bo I-bo*.

Ședința s-a încheiat cu cuvîntarea lui Siao Huei-na, conducătoarea organizației din Uhan a Federației democrate a femeilor din întreaga China.

NASSER: Nu vom ceda nici o parte din teritoriul Egiptului

LONDRA 18 (Agerpres). — Intr-un interviu acordat unui corespondent al agenției „Press Trust of India" Nasser, președintele Republicii Egipt, a declarat că Egiptul este gata să respingă orice agresiune de oriunde ar veni ea. Președintele Nasser a subliniat că Egiptul nu are nici un fel de planuri agresive, dar dacă el va fi atacat Egiptul dispune de forțe suficiente pentru a respinge acest atac.

In continuare, președintele Nasser a spus că puterile occidentale sînt mai curînd îngrijorate de prestigiul lor în lumea arabă decît de soarta Canalului de Suez. Puterile occidentale, a arătat Nasser, cred că dacă vor pierde lupta pentru Canalul de Suez ele s-ar putea vedea înlăturate în general din lumea arabă. „Iată ce le îngrijorează cel mai mult". „Cred, a spus el în continuare, că actuala criză legată de problema Canalului de Suez a unit mai mult ca oricînd lumea arabă, și Occidentul a început să resimtă acest lucru".

Vorbind despre perspectivele rezolvării problemei Canalului de Suez, președintele Nasser a subliniat : „Canalul de Suez aparține Egiptului și nu vom ceda nici o parte din teritoriul Egiptului. Nu vom permite de asemenea „organizației statelor ce folosesc Canalul de Suez" organizație propusă de Occident, să acționeze pe Canalul de Suez. Noi, egiptenii, vom administra în mod efectiv canalul și dacă, în ciuda acestui fapt, această organizație va pătrunde cu forța pe Canalul de Suez aceasta va însemna o agresiune și o vom trata ca atare".

In continuare, Nasser a declarat că blocarea conturilor egiptene în lire sterline de către puterile occidentale trebuie „să deschidă ochii țărilor din Asia și Africa", care intenționează „să se elibereze de sub dependența economică a Occidentului".

Egiptul poate conduce singur Canalul de Suez

CAIRO 18 (Agerpres). — Președintele Administrației egiptene a Canalului de Suez a făcut la 16 septembrie o declarație în legătură cu modul cum a funcționat Canalul de Suez la 15 septembrie — prima zi după plecarea piloților străini, angajați de fosta Companie a Canalului de Suez. „Piloții egipteni, a declarat Helmy Badaui, au depus toate eforturile pentru ca operațiunile pe Canalul de Suez să se desfășoare normal. Eforturile lor au fost încununate de succes".

„Poporul egiptean, a declarat el, este mîndru de această realizare. Patria noastră își va aminti întotdeauna de fapta piloților egipteni". In ciuda plecării funcționarilor străini, a declarat Badaui, am dovedit că putem conduce Canalul de Suez.

O notă a guvernului egiptean adresată Consiliului de Securitate

CAIRO 18 (Agerpres). — Agenția MEN anunță că la 17 septembrie Omar Liutfi, reprezentantul permanent al Egiptului la O.N.U., a remis președintelui Consiliului de Securitate al O.N.U. Nota guvernului Egiptului referitoare la situația care s-a creat după naționalizarea Companiei Canalului de Suez. In notă se spune că acțiunile guvernelor Franței și Angliei creează o primejdie serioasă pentru pacea și securitatea generală și constituie cea mai serioasă încălcare a Cartei O.N.U.

Sesiunea extraordinară a Comitetului politic al Ligii țărilor arabe

CAIRO 18 (Agerpres). — TASS transmite : La 17 septembrie s-a deschis la Cairo sesiunea extraordinară a Comitetului politic al Ligii țărilor arabe, convocată pentru examinarea situației create în legătură cu acțiunile puterilor occidentale, drept răspuns la naționalizarea Companiei Canalului de Suez de către Egipt

După terminarea conferinței, Abdel Halek Hasuna secretarul general al Ligii, a declarat reprezentanților presei că Comitetul Politic a ascultat declarația făcută lui Fawzi, ministrul de Externe al Egiptului privitoare la evenimentele legate de problema Canalului de Suez, care au survenit după ultima sesiune a comitetului.

Membrilor delegației li s-a remis raportul secretariatului țărilor arabe intitulat „Atitudinea unor puteri occidentale față de hotărîrea Egiptului de a naționaliza Compania Canalului de Suez și poziția țărilor arabe".

DECLARAȚIA LUI DULLES

WASHINGTON 18 (Agerpres). — TASS transmite : Inainte de a pleca la Londra pentru a participa la conferința convocată de S.U.A., Anglia și Franța referitoare la crearea „asociației țărilor care folosesc Canalul de Suez", secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a avut o consfătuire la Casa Albă cu președintele Eisenhower. După consfătuire Dulles a făcut o declarație reprezentanților presei în care a încercat să justifice poziția adoptată de S.U.A. în problema Suezului și măsurile de presiune economică asupra Egiptului elaborate de Washington

Dulles a afirmat că S.U.A. „caută mijloace pașnice" pentru asigurarea îndeplinirii de către Canalul de Suez a misiunii care i-a fost încredințată prin convenția din 1888.

Potrivit celor afirmate de Dulles, „asociația" propusă de S.U.A. n-ar contrazice prevederile convenției internaționale din anul 1888. Dulles a susținut în continuare că S.U.A. „nu încearcă să organizeze vre-un boicot al Canalului". El a declarat totuși că planurile de a ocoli Canalul pe care le elaborează în prezent S.U.A. ar fi dictate numai de dorința de a asigura aprovizionarea neîntreruptă a Europei occidentale cu petrol în cazul cînd „tranzitul prin Canal ar fi imposibil sau redus".

In legătură cu tratativele sovieto-japoneze

TOKIO 18 (Agerpres) — După cum a anunțat postul de radio Tokio, cabinetul de miniștri al Japoniei a hotărît la 18 septembrie să trimeată la Moscova pe Siuniti Mațumoto, pentru consultări cu guvernul sovietic în legătură cu apropiata vizită în Uniunea Sovietică a primului ministru Hatoiama în scopul încheierii tratativelor japono-sovietice

Mațumoto care a luat parte la tratativele japono-sovietice de la Londra în calitate de reprezentant plenipotențiar al Japoniei, va pleca în Uniunea Sovietică la 20 septembrie.

Din 24 de ore

BELGRAD. — După cum anunță agenția Tanjug, la 18 septembrie președintele Republicii Indonezia, Sukarno și persoanele care îl însoțesc au părăsit Belgradul, plecînd în Austria într-o vizită neoficială.

LONDRA. — La 18 septembrie a sosit la Londra secretarul de stat al S.U.A., Dulles și ministrul afacerilor externe al Franței, Pineau.

MOSCOVA. — Ca urmare a tratativelor care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere prietenească și colaborare concretă, la 15 septembrie a.c. a fost semnat la Djakarta un acord general de colaborare economică și tehnică între Uniunea Sovietică și Republica Indonezia.

BONN. — Agenția D.P.A anunță că la 17 septembrie au sosit într-o vizită oficială de cinci zile la Bonn regele Paul și regina Friderika ai Greciei.

BELGRAD. — In seara zilei de 14 septembrie s-a înapoiat la Belgrad delegația sindicală iugoslavă care a vizitat Romînia.

BRUXELLES. — La 13 septembrie a.c., sub auspiciile Asociației de prietenie Belgia-Romînia a avut loc la Casa scriitorilor belgieni din Bruxelles o reuniune în cadrul căreia au fost prezentați poeții romîni Demostene Botez și Eugen Jebeleanu, care au luat parte la cea de-a III-a Bienală Internațională de poezie de la Knokke.

BELGRAD. — Delegația parlamentară bulgară, care urmează să sosească la Belgrad la 22 septembrie, va fi condusă de Todor Jivkov, membru al Prezidiului Adunării Populare a R.P Bulgaria și prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria. Delegația este formată din 15 membri și va vizita Jugoslavia timp de 18 zile.

Campionatul ciclist de mare fond al R. P. R.

Etapa a 9-a a campionatului ciclist de mare fond desfășurată marți de la Arad la Oradea (117 km.) pe drum neasfaltat s-a terminat cu victoria tînărului dinamovist din Orașul Stalin R. Klein.

Clasamentul general individual : 1. C. Dumitrescu (C.C.A.) 40h16'17" ; 2. G. Moiceanu (Dinamo) la 4'36" ; 3. N. Maxim (Dinamo) la 6'37" ; 4. C. Șandru (Flamura Roșie) la 7'01" ; 5. P. Gane (Energia) la 16'36"

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE : Patria, București, Grădina Progresul, Gh. Doja, Alex. Sahia, Moșilor : Marile Manevre; **Magheru, Elena Pavel, T. Vladimirescu** : Unde nu zboară vulturii ; **Republica** : Tosca, film colorat pe ecran lat. Compl.: 20 minute sub apa mării ; **Filimon Sîrbu, V. Alecsandri, Infrățirea, Doina, 1 Mai, Libertății** : Dansează, mică doamnă ! ; **I. C. Frimu, Miorița, Volga, N. Bălcescu** : Micul lustragiu ; **Lumina** : Roșu și Negru (seria a II-a) ; **Central, Olga Bancic** : Othello ; **Victoria** : Roșu și Negru (seria a I-a) ; **Tineretului** : Drum însingerat ; **Maxim Gorki** : Un ciclu de filme în sprijinul părinților, în vederea educării copiilor ; **Timpuri Noi** : Vizita președintelui R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito în U.R.S.S., Darul deșertului ; **Alex. Popov ; Aurel Vlaicu** : Voci de primăvară ; **Grivița** : Infidelele ; **8 Martie** : Drum periculos ; **Vasile Roaita, Munca** : Ganga ; **Cultural** : Fum în pădure și Maeștrii baletului gruzin , **Unirea** : Prințesa Mary ; **Constantin David** : Contele de Monte Cristo (seria a II-a), **Carpați** : Umbre în port ; **Arta** : Mandy. **23 August** : Reprezentație de gală ; **Ilie Pintilie, Popular** : Iartă-mă ; **M. Eminescu** : Semne particulare ; **8 Mai** : Mîine va fi prea tîrziu ; **Coșbuc** : O călătorie în epoca preistorică.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10 Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"